Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 146 (4396) ВІВТОРОК, 5 СЕРПНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Глава парламенту просить депутатів перерахувати кошти на ліквідацію наслідків повені

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк перерахував свою заробітну плату за тиждень до Фонду допомоги постраждалим від повені наприкінці липня цього року в західних областях України.

Глава українського парламенту також просить усіх народних депутатів підтримати його ініціативу і звернутися до Апарату Верховної Ради, щоб перерахувати кошти на ліквідацію наслідків повені в регіонах стихійного лиха.

«Списки народних депутатів, які подали відповідні заяви, будуть опубліковані. Люди мають знати про тих, на допомогу і підтримку кого вони можуть розраховувати у скрутний час», — сказав А. Яценюк.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

РЕПОРТАЖ

Петрилів повертається до життя

У районі села Петрилова Тлумацького району, що на Прикарпатті, Дністер поставив абсолютний рекорд — піднявся на понад 10 метрів.

Утім, про те, якої позначки тут сягла вода, не треба нікого й питати. Все видно й так. Минув уже не один день, а вогкі плями під стріхами осель все ще не висохли, хоч сонце палить немилосердно. Вздовж Дністра, де раніше були мальовничі зелені луки і пасовища, — суцільна сіра багнюка. У повітрі стоїть сморід від застійної води і гниття рослин. Якийсь чоловік збирає в багні рибу. На парканах сохнуть доріжки, килими.

СТОР. 6

Затоплено автотрасу

Велика вода досягла Одеської області. Затоплено ділянку міжнародної автотраси Одеса—Рені. Річка Дністер вийшла з берегів і почала підтоплювати села Біляївського району. Великовантажні автомобілі, що йдуть з Одеського морського торгового порту в Румунію і Молдову, через повінь змушені робити 50 кілометровий гак. На об'їзних дорогах утворилися багатокілометрові пробки.

До початку евакуації населення із сіл Яськи і Троїцьке залишилося зовсім небагато — це станеться, якщо вода в Дністрі підніметься на 15 сантиметрів. Рятувальники МНС розгорнули наметовий табір на 100 осіб, щоб приймати людей на випадок евакуації.

Дністер підніс неприємний сюрприз — протягом десятиліть пониззя річки вважали абсолютно безпечним. А сьогодні вже затопило всі плавні, дороги, що прилягають до річки, почало затоплювати городи і луги місцевого населення. За прогнозами синоптиків, велика вода протримається щонайбільше три дні, а потім піде на спад, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ**.

Дефіцитна професія

Тільки за шість місяців цього року в невеликому містечку Буча (Київська обл.) народилося 180 дітей.

— Народжуваність збільшується, а лікарів бракує, — каже дільничний педіатр міської дитячої поліклініки Єлизавета Проданюк **(на знімку)**. — За останні п'ять років медичні інститути педіатрів практично не готували, орієнтуючись на сімейних лікарів. Працювати дуже важко. У мене на дільниці — 1000 дітей, за норми — 800. А є, де до 1300 дітей, і обслуговує один лікар. Зарплати — невеликі. Добре, що наша міська влада нам допомагає фінансово й устаткування нове купує. Тож найбільше питання — нестача дитячих лікарів. А народжувати будуть.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Морський космос для тих, хто обмежений на суші

Цими вихідними кримський мис Тарханкут відкривав морські таємниці людям з обмеженими фізичними можливостями. 20 сміливців із Одеси, Кіровограда та Вінниці змінили інвалідні візки на маску, трубку, гідрокостюми і досвідченого інструктора з дайвінгу.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

(ПРОДОВЖЕННЯ НА 4-Й СТОР.).

ПОДІЇ

Вигоріло 500 га кримського заповідника

У Ленінському районі Криму, на території Опукського природоохоронного заповідника, виникла пожежа, внаслідок якої вогнем було знищено близько 500 га трав'яного настилу.

Жертв і постраждалих немає, **повідомляє прес-служба МНС**. Пожежу було ліквідовано двома відділеннями Державної пожежної охорони МНС на автоцистернах із залученням двох водовозів та двох тракторів Т-150. Загальна площа заповідника становить близько 1000 га.

Впало два гелікоптери, п'ятеро людей загинуло

Внаслідок аварії, що сталась увечері в суботу, загинуло два члени екіпажу гелікоптера Мі-2. Повітряна машина впала і загорілася поблизу села Завітне в Ленінському районі Криму. Гелікоптер належав авіакомпанії «Кипарис» (Сімферополь) і виконував плановий переліт з села Завітне в село Яковенкове. За фактом аварії триває розслідування.

А наступного дня, у неділю, розбився вертоліт на Івано-Франківщині. Внаслідок цієї аварії загинуло троє людей. Легкий гелікоптер ВО-105 впав і загорівся біля аеродрому агротехнічного спортивного клубу «Явсон» (село Черганівка Косівського району). Причини авіакатастрофи та особи загиблих встановлюються, **повідомляє прес-служба МНС.**

КОРОТКО

❒ Українські АЕС у липні виробили 6,780 мільярда кіловат-годин електроенергії, що становить 101,7% від планового завдання.

❒ Миколаївщина отримала понад 40 мільйонів гривень державної допомоги на компенсацію збитків від минулорічних буревіїв та посухи.

❒ На шахті імені Карла Маркса ДП «Орджонікідзевугілля» знайдено частину кліті ствола № 2.

❒ Модернізація ринку споживчої кооперації, яку здійснено в місті Красноград на Харківщині, дала змогу додатково відкрити десятки робочих місць.

(За повідомленнями Укрінформу.)

У НОМЕР

Уряд збільшив компенсації постраждалим від стихійного лиха

Потерпілі першої категорії від стихійного лиха на Західній Україні отримають авансову допомогу в сумі 50 тис. грн., другої — 15 тис. грн., третьої — 5 тис. грн. Про це повідомила Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко після позачергового засідання уряду.

За її словами, списки на надання допомоги постраждалим затверджуватимуть обласна державна адміністрація та міністерства: регіональної політики і будівництва; ЖКГ та соціальної політики.

«Коли стоятимуть ці візи на загальному реєстрі, почнуть виплачувати цей новий рівень авансової допомоги людям», — відзначила глава уряду. Відповідний реєстр має бути готовий вже сьогодні.

Кабмін також виділив з резервного фонду 50 млн. грн. Міноборони і 33 млн. грн. МНС для подолання наслідків стихійного лиха в шести регіонах України. Також 10 млн. грн. уряд виділив за запитом Міністерства внутрішніх справ, 8 млн. грн. — Міністерству охорони здоров'я.

Водночас, повідомила Юлія Тимошенко, Кабмін продовжив термін подачі оригіналів документів для вступу у вищі навчальні заклади для абітурієнтів з постраждалих від повені областей України. «Абітурієнти можуть не хвилюватися, вони привезуть оригінали документів до навчальних закладів тоді, коли зможуть», — зазначила Прем'єр-міністр. Вона повідомила про те, що Кабінет Міністрів вирішив надати 20-денні позачергові відпустки військовослужбовцям усіх категорій, родини яких постраждали від стихії.

А для організації відпочинку понад 12 тисяч дітей із зони стихійного лиха потрібно до 18 мільйонів гривень, повідомив під час засідання уряду міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко.

За його словами, кожна сім'я із постраждалих районів може звернутися до районних і обласних державних адміністрацій з проханням оздоровити дитину, подавши для цього відповідну заявку. «До 10 серпня всі діти із зони стихійного лиха, які потребують оздоровлення, будуть направлені у літні табори відпочинку України», — запевнив міністр.

Крім того, уряд прийняв рішення щодо заохочення українських спортсменів і тренерів з олімпійських видів спорту: золота медаль — 700 тисяч гривень (раніше — 500 тисяч гривень); срібна — 500 тисяч гривень (350 тисяч); бронзова — 350 тисяч гривень (250 тисяч).

А на завтрашньому засіданні Кабінет Міністрів планує затвердити першочерговий план будівництва захисних споруд на річках західних регіонів України.

Державні інституції виходять за межі конституційного та правового поля

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань національної безпеки і оборони протягом двох сесій Верховної Ради шостого скликання розглянув 128 питань. Із них 17 — в порядку контролю за виконанням законів і постанов. Народні обранці опрацювали 34 проекти законів, із них парламентом прийнято п'ять законів в цілому, чотири законопроекти — за основу, один відхилено. Комітет надав 137 експертних висновків на інші законопроекти.

Зусилля зосереджувалися на вдосконаленні нормативно-правової бази законодавчого врегулювання діяльності Збройних Сил, відомств безпекового сектору, інших складових військової організації держави. Протягом зазначеного періоду проведено 21 засідання (три із них — виїзні). Серед розглянутих питань: виконання програм розвитку Внутрішніх військ МВС, запланованих на 2008 рік заходів; про стан та перспективи будівництва корветів для Військово-Морських Сил; стосовно здійснення парламентського контролю за діяльністю Служби зовнішньої розвідки України тощо.

Особливу увагу парламентарії приділяли питанням соціального захисту військовослужбовців. Зокрема, ініціювали законодавчі зміни до нормативно-правової бази з питань соціального захисту військовослужбовців та членів їхніх сімей в частині запровадження механізмів кредитування, фінансування будівництва та придбання житла.

За ініціативою народних депутатів зроблено запити до центральних органів виконавчої влади та обласних державних адміністрацій для можливого вдосконалення діяльності державних органів щодо захисту наявної в них інформації, яка включає в себе дані про особу, недопущення несанкціонованого її поширення. На підставі зібраних матеріалів у листопаді заплановано провести комітетські слухання з цього питання.

У комітеті також проаналізували практику дотримання Конституції та законів органами державної влади. З'ясувалося, що «мають місце непоодинокі факти виходу державних інституцій за межі конституційного та правового поля». Народні депутати висловили стурбованість з приводу виявлених порушень і звернулися до Президента, Прем'єр-міністра, Генерального прокурора, Уповноваженого Верховної Ради з прав людини, секретаря Ради національної безпеки і оборони з проханням вжити невідкладних заходів.

Комітет моніторить процес оптимізації співвідношення між різними категоріями військовослужбовців і їх приведенням у відповідність з міжнародними стандартами. Окрім того, під час другої сесії відбулися комітетські слухання з таких питань: «Енергетична безпека України: стан та перспективи забезпечення природним газом», «Про здійснення органами центральної виконавчої влади заходів з реалізації Рекомендацій учасників комітетських слухань «Про стан та перспективи подальшого розвитку оборонно-промислового комплексу України».

У комітеті постійно опрацьовуються листи і звернення громадян, громадських організацій, місцевих органів влади. У них насамперед йдеться про повільне вирішення соціальних питань військовослужбовців та їх родин. Органи місцевого самоврядування, окремі громадяни, зокрема, просять допомоги у вирішенні питань, пов'язаних із вивільненням військових містечок, особливо тих, які розташовані далеко від населених пунктів.

Члени комітету беруть активну участь у роботі міжнародних парламентських організацій, постійних делегацій Верховної Ради, депутатських груп з міжпарламентських зв'язків із зарубіжними країнами, міжпарламентських асамблей, спільних міжпарламентських комісій. За цей час проведено понад 20 міжнародних зустрічей з керівниками та представниками держав і міжнародних організацій.

У міжсесійний період у комітеті на розгляді перебуває 30 проектів законів і постанов.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Громадським природоохоронникам можуть повернути повноваження

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Незабаром із мисливцями та рибалками, які не бажають дотримуватися букви закону, боротимуться жорсткіше. Це стане можливим, якщо Верховна Рада ухвалить проект змін до Кодексу про адміністративні правопорушення стосовно посилення заходів боротьби з браконьєрством. Документ, авторами якого є народні депутати Олександр Голуб, Іван Заєць та Валерій Бевз, уже зареєстровано в апараті Верховної Ради.

Нині браконьєрство в Україні набуло загрозливих масштабів, йдеться у пояснювальній записці. Так, з 1991 по 2008 роки через це чисельність багатьох тварин (як от, приміром, козулі, лосі, дикі качки та гуси, кулики) скоротилася на 30—70 відсотків. Ведмедів поменшало вдвічі, а зубрів — утричі. Нечисті на руку рибалки щороку в прісних водоймах, Чорному та Азовському морях виловлюють 197 тисяч тонн риби, а це майже дорівнює промисловому вилову (близько 200 тисяч тонн на рік). Автори законопроекту наголошують: щороку природоохоронні служби затримують майже 9,5 тисячі порушників правил полювання, 96,5 тисячі незаконних ловців риби і майже 18 тисяч самовільних порубників лісу. А от розкривається лише один-два відсотки випадків браконьєрства. Серед причин — «низька щільність державних екологічних інспекторів (0,3—0,5 інспектора на район), що майже унеможливлює їх ефективну роботу».

Раніше значний вклад у боротьбу з браконьєрством вносили громадські мисливські, рибні та екологічні інспектори, які складали до 30 відсотків протоколів, йдеться далі у пояснювальній записці. Однак наприкінці 1980-х років вони були позбавлені права складати такі обвинувачувальні документи, тож державні природоохоронні служби залишилися без підтримки громадськості, а ефективність боротьби зі зловмисниками впала.

Автори законопроекту також звертають увагу на те, що часто стаття 85-1 Кодексу про адміністративні правопорушення (КпАП), яка передбачає покарання для тих, хто виготовляє та збуває заборонені знаряддя добування об'єктів тваринного або рослинного світу, застосовується до осіб, які здійснюють ці види злочину одночасно. Тож у запропонованих змінах пропонується сполучник «та» замінити на «або».

Потребує вдосконалення і частина перша статті 225 КпАП, адже зараз вона не враховує, що в більшості випадків представники державних природоохоронних органів мають не лише відомчу, а й територіальну розмежованість. Так, працівники державних органів мисливського господарства здебільшого опікуються територіями мисливських господарств, працівники органів рибоохорони — водоймами загального користування. Отож випадки браконьєрства поза межами окресленої території часто залишаються безкарними. Такі обмеження, на думку авторів проекту змін, суттєво заважають державним природоохоронним службам та громадськості захищати природні багатства країни.

Завдяки запропонованим змінам:

■ буде розширено повноваження державних природоохоронних установ;

■ громадські інспектори отримають можливість складати протоколи за порушення в галузі охорони природи;

■ казна поповнюватиметься за рахунок штрафів від додаткових складених протоколів;

■ зменшиться кількість випадків браконьєрства, і як наслідок — покращиться екологічна ситуація.

ФОТОФАКТ

Заступник голови ВГО «Національний екологічний центр України» Олексій Василюк опускає в поштову скриньку звернення до кожного новообраного депутата Київради з проханням скасувати незаконні рішення щодо Жукового острова у рамках акції, мета якої перевірити, наскільки новообраний склад депутатів Київради здатний виконувати передвиборні обіцянки.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ТЕНДЕНЦІЇ

Зерно дешевшає, а хліб — дорожчає

У Вінниці знову зросла вартість хлібобулочних виробів, в середньому буханець хліба подорожчав на десять копійок.

У прес-службі найбільшого у регіоні виробника хліба — ВАТ «Концерн «Хлібпром» стверджують, що цього разу подорожчання торкнулося лише сортів хліба вищої якості, відпускна ціна яких зросла на три відсотки. Виняток «Старомісь-кий» та «Подільський» — їх передають у торгівлю дорожче на 4,8 відсотка. Традиційні сорти — «Міський» та «Пшеничний», які мають найбільший попит, відпускають за старою ціною.

Підприємства торгівлі також підняли ціни приблизно на дев'ять відсотків. Таким чином, буханець хліба подорожчав у середньому на 10 копійок. Тепер хліб «Пшеничний» (білий) коштує 2,35—2,50 гривні, «Подільський» (чорний) — 2,45—2,55, батон — від 2,06 до 2,65 гривні. Істотна різниця в ціні пояснюється тим, що продавці встановлюють націнки за таким принципом: що нижча відпускна ціна і більший попит, то вища націнка, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Закон України
«Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України»

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до розділу І Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., №№ 5—8, ст. 78, № 25, ст. 241, № 27—28, ст. 253) такі зміни:

1. У статті 1:

частини першу та другу викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Визначити доходи Державного бюджету України на 2008 рік у сумі 221.161.617,3 тис. гривень, у тому числі доходи загального фонду Державного бюджету України — у сумі 174.012.503,9 тис. гривень та доходи спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 47.149.113,4 тис. гривень, згідно з додатком № 1 до цього Закону.

Затвердити видатки Державного бюджету України на 2008 рік у сумі 237.174.228,8 тис. гривень, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України — у сумі 190.785.361,8 тис. гривень та видатки спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 46.388.867 тис. гривень»;

в абзаці третьому частини третьої цифри «3.377.260,2» та «518.028» замінити відповідно цифрами «4.377.260,2» та «1.518.028».

2. Доповнити статтею 251 такого змісту:

«Стаття 251. Установити, що видатки Державної служби автомобільних доріг України на розвиток мережі й утримання автомобільних доріг загального користування у сумі 801.905 тис. гривень, у тому числі 46.474,6 тис. гривень за загальним фондом та 755.430,4 тис. гривень за спеціальним фондом, спрямовуються на ліквідацію наслідків стихійного лиха, що сталося 23 — 27 липня 2008 року, на об'єктах дорожнього господарства державної власності у Вінницькій, Івано-Франківській, Закарпатській, Львівській, Тернопільській та Чернівецькій областях. Пооб'єктний розподіл та перерозподіл цих бюджетних призначень у 2008 році здійснюється Кабінетом Міністрів України з наступним інформуванням Комітету Верховної Ради України з питань бюджету».

3. Пункт 1 статті 37 доповнити абзацом шостим такого змісту:

«ліквідація наслідків стихійного лиха, що сталося 23 — 27 липня 2008 року, на об'єктах дорожнього господарства державної власності у Вінницькій, Івано-Франківській, Закарпатській, Львівській, Тернопільській та Чернівецькій областях (за рахунок коштів, визначених пунктами 1, 2 та 3 статті 7 цього Закону)».

4. Доповнити статтею 421 такого змісту:

«Стаття 421. Затвердити субвенції з Державного бюджету України обласним бюджетам Вінницької, Івано-Франківської, Закарпатської, Львівської, Тернопільської та Чернівецької областей, міському бюджету міста Чернівці для ліквідації наслідків стихійного лиха, що сталося 23 — 27 липня 2008 року, у загальному обсязі 2.000.320 тис. гривень згідно з додатком № 3 до цього Закону».

5. Внести зміни до додатків № 1, № 3 та № 4 до розділу І Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» відповідно до додатків № 1, № 2 та № 3 до цього Закону.

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. З метою забезпечення моніторингу стану ліквідації наслідків стихійного лиха, що сталося 23 — 27 липня 2008 року у Вінницькій, Івано-Франківській, Закарпатській, Львівській, Тернопільській та Чернівецькій областях, контролю за цільовим та ефективним використанням виділених на цю мету коштів державного бюджету та інформування Верховної Ради України про перебіг ліквідації наслідків стихійного лиха утворюється тимчасова спеціальна комісія Верховної Ради України.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
31 липня 2008 року.
№ 341-VI.

Про нафту, капусту і велику воду

БАЛАНС ТИЖНЯ

Минулий тиждень пройшов на тлі тривання підтоплень у західних областях, з котрими, як і раніше, бореться вся країна. Інакше не можна — розсьорбувати доводиться всім. Та й президентські вибори не за горами. Навіть народних обранців лихо мало не в єдиному пориві підхльоснуло залишити місця літнього відпочинку. Вони, виявивши неймовірну працездатність, зібралися в сесійній залі, проголосували за зміни до Держбюджету і внесли таким чином фінансову ясність у ліквідацію наслідків стихії.

Хоч як сумно, але, найімовірніше, ці добрі наміри ще більше розкрутять маховик інфляції. А фінансова ясність у реальному житті — вона зазвичай не така, як на папері. Люди, котрі ще недавно брали в облогу ощадбанки, бажаючи відвоювати «Юлину тисячу» за згорілі вклади, кинулися штурмувати поштові відділення, сподіваючись отримати компенсацію за заподіяні великою водою матеріальні збитки. Скривджених у другому випадку, буде, схоже, не менше, ніж у першому. До речі, останнім часом вкладникам зовсім перестали платити.

Тепер питання, котре турбує фермерів і керівників потерпілих господарств: як компенсуватимуть збитки аграріям від стихійного лиха. Якщо однаково на гектар — то й зловживань менше. Але якщо по справедливості — посіяти, скажімо, гектар цукрових буряків, дотримуючись агротехнологій, коштує майже 4 тисячі гривень, у три-чотири рази дорожче, ніж гектар колосових. І правильніше було б платити за витрати буряки більше, а за зернові — менше. Хоча, з другого боку: витрати витратами, а як же втрачена вигода? Але, якщо дивитися в корінь проблеми, за зміти водою посіви мав би розплачуватися не бюджет, а страховий ринок. Тільки от розрекламоване страхування сільгоспкультур знову не спрацювало. І хто, якщо розібратися, компенсує збитки аграріям у центрі України? Під капустою і морквою цього року площі «розрослися» мало не до рекордних розмірів. Просто тутешні фермери «купилися» на високі торішні ціни на ці овочі. Тоді влітку за них можна було вторгувати 4 і навіть 5 гривень за кілограм. Сьогодні з поля вітамінну продукцію оптовики найчастіше не беруть і по 40 — 60 копійок. А до Києва капуста доходить по 1,5 гривні за кілограм. Схоже, значна частина врожаю піде під плуг...

А тепер увага — УРА! Уряд списав торішній борг у 120 мільйонів гривень, виданих як допомогу господарствам, що постраждали від посухи. Точніше, списали 116,4 млн. Решту сумлінні агровиробники (знайшлися й такі!) повернули. Звідси запитання в тему: ну хто, якщо розумний, віддає борги державі?

Ще одна, на жаль, нерадісна новина. Минулої середи сира нафта на світових ринках знову пішла дорожчати. Це зростання цін поховало надії вітчизняних автолюбителів поїздити хоч на трохи дешевшому паливі. Щоправда, у липні ціни на нафту хоча й дали зворотний хід, але на заправках це зниження виявилося непомітним. Звичайно на два останніх літніх місяці припадають пікові витрати палива. Цей факт дає нові стимули до зростання цін. До того ж з 1 серпня ставка експортного мита на російську нафту піднялася за тонну з 398,1 до рекордних 495,9 долара.

Минулий тиждень ознаменувався появою в супермаркетах курячих окорочків за «соціальною ціною» 12 гривень 95 копійок, які народ уже встиг охрестити «Юлиними ніжками». Переважно їх можна побачити в столиці, у регіони вони — таке враження — доходять важко. Але в Держрезерві обіцяють їхню появу у найвіддаленіших куточках нашої Батьківщини. Що ж, гарна спроба стабілізувати галопуючі ціни на м'ясному ринку. Але чомусь, як на мене, особливого попиту альтернативний продукт не матиме. Не знаю, який там у тих ніжок запах — по телевізору не чутно. Але те, що показували в ящиках із блакитних екранів, хай дарує мені керівник Держрезерву пан Поживанов, не те, що їсти не хочеться, — від самої думки верне. Либонь, на це й була розрахована реклама соціальних окорочків: викинути на прилавки, не створюючи ажіотажу. Адже дешевий цукор, яким свого часу Держрезерв намагався гасити стрибок цін на аналогічний продукт, покупці «розметали». Чому? Просто альтернатива за якістю мало чим відрізнялася від солодких кристалів, що подорожчали. А тут...

З 2 серпня залізничні квитки в Україні планово зросли в ціні на 5 відсотків. Відповідне подорожчання передбачене наказом Міністерства транспорту і зв'язку. Там стверджують, що внутрішні пасажироперевезення в країні залишаються збитковими. Але для справжніх курортників хіба це завада? У Криму їх число хоч і зменшилося порівняно з минулим сезоном на 2,7 відсотка, але цифра вражає: у відпускний період півострів уже відвідало 3 мільйони чоловік. А в Міністерстві курортів і туризму автономії обіцяють до кінця року 6 мільйонів відпочивальників. Тож для тих, хто не відгуляв свою відпустку, є можливість побувати в цьому райському куточку і підкоригувати статистику.

Гарна все-таки ця пора року — літо, попри все сказане вище!

Галина КВІТКА.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Хата від парламентарія

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Для народного депутата України Юрія Самойленка (Партія регіонів) канікул немає. Поїздки по територіальних громадах Дніпропетровщини — його найперший обов'язок, як вважає Юрій Павлович.

Днями Юрій Самойленко відвідав багатодітну родину Валентини та Івана Литвиненків, які мешкають у селі Дебальцевому Васильківського району. Парламентарій вручив сім'ї, в якій сім дітей, ключі від добротного сільського будинку на п'ять кімнат (із присадибною ділянкою та садом), придбаного народним депутатом. Тваринниця приватного підприємства Валентина Петрівна та бригадир фермерського господарства Іван Іванович не приховували сліз радості. А односельці, які зібралися на діалог із Юрієм Самойленком, влаштували йому на подвір'ї нових господарів не тільки «раунд» гострих запитань про роботу вищих ешелонів влади, а й на знак селянської вдячності організували щирий концерт із пригощанням варениками зі сметаною та пирогами з вишнями.

— Ми вдячні народному депутату, котрий дізнався про житлові труднощі Литвиненків і відразу допоміг їм, —каже сільський голова Михайло Корінь. — Побільше б таких кроків від наших обранців...

Михайло СКОРИК.

Васильківський район
Дніпропетровської області.

На знімку: Юрій Самойленко серед своїх виборців у Дебальцевому.

Фото автора.

У Хмельницькій області працівники податкової міліції вилучили партію нелегально завезених на територію України токсичних дитячих іграшок, *повідомили в прес–службі ДПА України*

Всеукраїнська газета «Вечерние вести» тимчасово припинила вихід через аварійну відсутність електропостачання і телефонного зв'язку в редакції *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Молдаванка загинула вві сні

Минулої неділі поблизу села Шестовиця розбився молдавський автобус «Сетра», що прямував за маршрутом Москва—Кишинів. Трагедія сталася через втому 43-річного водія, який заснув за кермом. Незважаючи на те, що автобус двічі після проходження митниці зупиняли співробітники ДАІ і радили помінятися водієм-напарником, вони цього не зробили. Внаслідок ДТП загинула одна молода молдаванка, ще троє осіб, двоє чоловіків та жінка, у тяжкому стані доставлені до Чернігівської міськлікарні №2. Одному з них ампутували руку.

В автобусі перебувало четверо українців, один росіянин та 49 молдаван. Усі вони після перетину о 4-й годині кордону в Сеньківці міцно спали.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

У супермаркетів з'явиться потужний конкурент

На Тернопільщині буде організовано гуртово-роздрібний ринок сільськогосподарської продукції. Для аграрної області проблема більш ніж актуальна, адже на вирощеній селянами продукції наживаються тисячі перекупників, а самих виробників до прилавків фактично не допускають. Майже не працюють заготівельні організації, через що пропадає чимало садовини, а також ранньої овочевої продукції: капусти, помідорів, огірків, яку традиційно вирощують у придністрянських селах. Мало що мають від неорганізованої торгівлі і місцеві бюджети. Та й стихійні ринки, які обліпили обласний центр, псують його обличчя. Передбачається, що гуртово-роздрібний ринок складе серйозну конкуренцію і супермаркетам, ціни у яких на деякі види місцевої продукції дуже часто захмарні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

За півроку в області померло сімдесят чотири новонароджених

З тим, що проблема смертності немовлят у перший рік їх життя стоїть на Кіровоградщині особливо гостро, погоджуються й медики. Наразі в області працюють над тим, щоб забезпечити матеріально-технічну базу усіх районних пологових відділень, оснастити необхідним для лікування немовлят обладнанням та забезпечити доповогове медичне обстеження майбутніх мам. Потребує першочергового вирішення забезпечення сфери охорони здоров'я кадрами. Особливо на селі. Випускники медичних вузів не поспішають туди, бо крім побутових труднощів на них чекають ще й проблеми з житлом.

Петро МЕЛЬНИК.

У Києві відновлюють добровільні народні дружини

Ресурсів міліції часто не вистачає для охорони правопорядку. Саме тому на допомогу приходять добровільні помічники. В Києві от уже 7 років діє Київський міський штаб з охорони громадського порядку. Правоохоронці кажуть: на плечі дружинників лягає щонайменше половина рутинної роботи міліції.

— Більшість киян іще пам'ятають ті часи, коли на чергування разом із працівниками міліції виходили члени добровільних народних дружин, — розповідає заступник керівника цього штабу Леонід Власенко. —Вони допомагали правоохоронцям стежити за порядком, виявляти тих, хто має схильність до вчинення різноманітних правопорушень. Сьогодні побачити дружинника в роботі вдається не часто. Однак робота, яку вони проводять з підтримання порядку на вулицях міста, досить значна і важлива. Дружинники краще за інших знають специфіку того чи іншого мікрорайону. Адже здебільшого чергують за місцем свого проживання. Так, за останні п'ять місяців члени нашого формування за підозрою у вчиненні злочину затримали 447 осіб, а за адміністративні правопорушення — 8811. Найактивніше працюють із розкриття злочинів громадські помічники міліції Подільського, Святошинського, Деснянського та Дніпровського районів. Також залучали їх до проведення масових заходів. Загалом цьогоріч на їхньому рахунку — 947 таких заходів. Суттєву допомогу правоохоронцям надали члени нашого формування й під час святкування ювілею хрещення Київської Русі.

За словами Л. Власенка, головна причина того, що небагато хто з киян бажає стати дружинником, полягає в ліквідації тих пільг, що їх мали громадські охоронці правопорядку колись. Адже раніше держава надавала грошову винагороду, додавала дні до чергової відпустки. Сьогодні з цим набагато складніше. Однак це питання поступово вирішується. Наприклад, деякі підприємства надають дружинникам пільгові путівки до санаторію та застосовують інші види заохочення.

Олександр ПЕКНИЙ.

ФОТОФАКТ

У ГУ МВС у Харківській області вперше відбувся день відчинених дверей.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Цього року буде два Сорочинські ярмарки

Відбулася виїзна нарада з питань підготовки до Національного Сорочинського ярмарку–2008, яку провів голова облдержадміністрації Валерій Асадчев.

Оспіваний Гоголем ярмарок цього року вируватиме з 14 по 17 серпня. Вже заявили про участь понад 200 підприємств з Полтавщини, областей України і країн СНД та численні приватні підприємці, народні майстри. Також збираються приїхати делегації з Аргентини, Азербайджану, Грузії, Угорщини, Литви. Серед гостей має бути й Президент України Віктор Ющенко, який щороку відвідує Великі Сорочинці. Тому й зібралися, щоб обговорити, зокрема, питання енергозабезпечення, водопостачання, розселення гостей та учасників ярмарку, паркування автомобілів, підтримання правопорядку та безпеки під час свята тощо.

Валерій Асадчев підкреслив, що Національний Сорочинський ярмарок — візитівка Полтавської області, а тому провести його на найвищому рівні — спільна справа всіх посадовців. У планах — провести цьогорічний ярмарок двічі, бо нелогічно, що така велика площа використовується лише раз на рік. Можливо, це буде трохи інший формат та інша тематика, зазначив голова ОДА. І припустив, що відбудеться дійство наприкінці осені. Але точну дату визначать після проведення традиційного національного. Він, до речі, має запам'ятатися не тільки як великий торговий форум, а і як справжнє мистецьке свято. Конкурсний фестиваль триватиме три дні. Візьмуть участь у ньому близько тисячі виконавців та колективів з усієї України. Організатори обіцяють цікавий сценарій урочистого відкриття, одним із нововведень якого стане Свято врожаю.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Їхня стихія — небо

Минулої суботи, під час відзначення 16-ї річниці створення аеромобільних військ України, на аеродромі, що на околиці Житомира, було тісно від людей. Як і годиться, в такий день свою майстерність продемонстрували парашутисти, затим стали розлітатися на шматки цеглини від ударів воїнів у камуфляжі, а бійці розвідувального підрозділу показали прийоми рукопашного бою. З участю бойової техніки аеромобільники з 95-ї окремої бригади ліквідували умовне угруповання бойовиків.

А справжньою окрасою свята стало авіашоу. До Житомира з Києва прибули найтитулованіші повітряні аси з клубу «Авіапракт» — призери чемпіонатів світу і Європи. Їхні легенькі літаки творили дива у повітрі. Найбільше оплесків заслужив Юрій Яковлєв. Адже він не просто віртуоз неба — торік посів друге місце на світовому чемпіонаті, а ще й генеральний конструктор літака А-22, можливості якого продемонстрував глядачам. Не пасували і житомиряни з клубу «Авіатик», зокрема 65-річний Юрій Бовсунівський. Він переконав, що мотодельтаплан має великі можливості. А сам літав і в небі Афганістану, і над палаючим реактором Чорнобильської АЕС, є майстром спорту СРСР, пробув у повітрі чотири з половиною тисячі годин. Без неба не може й нині.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Морський космос для тих, хто обмежений на суші

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Дайвінг не зовсім безпечний і для фізично здорової людини. Тож зрозуміло, що для людей в інвалідних візках ця справа переходить у розряд надзвичайної пригоди. Олександр Кушнір добре знається на цьому: дайвер з багаторічним досвідом, рік тому вперше привіз сюди інвалідів. Виникнення ідеї коментує просто: «Ішов повз — побачив — допоміг».

Цього року Олександр врахував усі дрібниці: транспорт, тент для відпочинку, обід. І долучив кількох досвідчених дайв-інструкторів, котрі знають і відчувають, як поведе себе у воді людина з вадами рухового апарату. Максим Нізіков, який має тут свій готель, та й сам у візку, розмістив усіх у себе. Анатолій Бельгіян, радник голови Вінницької ОДА з питань інвалідів, забезпечив транспортом. Так само Георгій Мочарський з Одеси — водій маршрутки ПКФ «Європа» служби «Інво-Таксі» (вона вже понад п'ять років спеціалізується на перевезенні інвалідів), замість займатися комерцією, привіз сюди бажаючих. Чимало людей приїхали допомагати просто як волонтери.

Так, усе це дуже клопітно і непросто. Проте коли в людей, які змушені пересуватися у візку, у воді перестає боліти спина, з'являється легкість рухів і знімаються психологічні бар'єри —погодьтеся, це дорогого варте. До того ж, для них відкривається світ, який вони бачили тільки по телевізору і який одноголосно назвали «морським космосом».

Олександр категорично заперечує проти визначення цього заходу як «акція». «Це громадянська ініціатива різних людей. Нехай інваліди побачать, що навіть втративши надію можна жити». А ті, хто вважає себе здоровими, нехай дізнаються, що можна робити щось і не за гроші, а просто заради життя.

Анастасія СИРОТКІНА.

На знімку: Олександр Кушнір пояснює мову жестів під водою.

Фото автора.

АР Крим.

Газовики погрожують перекрити кран, якщо їх не почують

Профспілки працівників газових господарств 6 серпня збираються на акцію протесту. Головна вимога — установити реальні економічно обгрунтовані тарифи на послуги з транспортування та постачання природного газу.

«Працівники обласних ВАТ з газопостачання та газифікації вже поінформували Кабмін, що у разі ігнорування їхніх вимог підприємства припинять газопостачання споживачів (крім тих, відключення яких неможливо здійснити з технологічних причин)», — **повідомляє прес-служба профспілки**. Незважаючи на підтримку галузі Президентом, Прем'єр-міністром, Радою національної безпеки та оборони в цьому питанні, відповідальні чиновники з НКРЕ, Мінфіну, Мінекономіки фактично саботують прийняття змін, ідеться у повідомленні. Акція проходитиме біля Кабміну та секретаріату Президента у формі мітингу та матиме попереджувальний характер.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Національному музеї архітектури і побуту України «Пирогів» пройшов День коваля.

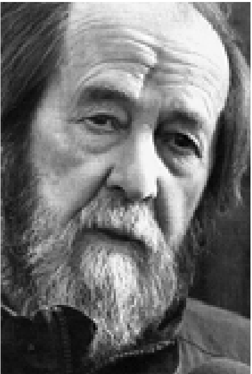
Вартість залізничних квитків підвищила інфляція

Підвищення з 2 серпня вартості проїзду в поїздах внутрішнього сполучення на п'ять відсотків в усіх типах вагонів, крім загальних, спричинено передусім інфляцією. Про це заявив директор Департаменту залізничного транспорту Михайло Макаренко, **повідомляє прес-служба Міністерства транспорту та зв'язку України.** «Підвищення запланували ще у грудні, зважаючи на інфляцію, зростання цін на паливо та збитковість перевезення пасажирів», — пояснив Макаренко. Наступне планове підвищення вартості проїзду має відбутися 1 жовтня. Воно стосуватиметься поїздів внутрішнього та міжнародного сполучення. Водночас до кінця року встановлено мораторій на будь-яке підвищення тарифів у загальних вагонах усіх потягів.

Затримано вантажне судно з нашим екіпажем

Посольство України в Грецькій Республіці підтвердило оприлюднену в ЗМІ інформацію про затримання грецькими правоохоронними органами 2 серпня поблизу острова Крит судна, на борту якого перебували 71 нелегальний мігрант та чотири члени екіпажу — громадяни України. У прес-службі Міністерства закордонних справ України заявили, що прапор судна та його власник поки невідомі. Наразі компетентні органи Греції проводять відповідні слідчі дії. Справа перебуває на контролі в Посольстві України в Грецькій Республіці та в Департаменті консульської служби МЗС України, **повідомляє УНІАН.**

У Москві помер Олександр Солженіцин

У Москві на 90-му році життя помер російський письменник, історик і громадський діяч Олександр Солженіцин. Син письменника розповів, що Олександр Ісаєвич останнім часом дуже хворів, проте продовжував займатися творчою діяльністю, зокрема, працював над виданням свого повного зібрання творів. Олександр Солженіцин — лауреат Нобелівської премії з літератури, був висланий в 1974 році з СРСР за антирадянську діяльність. Він повернувся на батьківщину через 20 років і відтоді жив у Росії. Його ім'я стало широко відомим 1962 року, коли в журналі «Новый мир» була опублікована повість «Один день Івана Денисовича».

Учора у зв'язку зі смертю Солженіцина депутат Державної думи Росії Станіслав Говорухін запропонував запровадити національний траур. Свої співчуття родині померлого вже висловили прем'єр-міністр РФ Володимир Путін та екс-президент СРСР Михайло Горбачов.

Піррова перемога на референдумі в Латвії

У суботу в Латвії відбувся референдум з питання: чи слід надавати громадянам право розпускати парламент? Його ініціювали Об'єднання вільних профспілок і всі опозиційні партії. На тлі соціально-економічної кризи аргументи прихильників зводилися до того, що подібна зміна Конституції покінчить із уседозволеністю Сейму, сприятиме зміцненню політичної відповідальності. Противники наполягали на тому, що в таких питаннях народ може бути і некомпетентний. Відповідно, правляча коаліція доклала максимум зусиль, щоб зірвати референдум.

У суботу, найспекотнішого дня року, на дільниці прийшло (за попередніми даними) більш як 630 тисяч громадян, 96 відсотків яких проголосували за право розпускати Сейм. Але для зміни Конституції потрібно, щоб до виборчих урн з'явилося не менш як 757 607 осіб.

Чи можна вважати, що профспілки і глава держави зазнали поразки? Не можна, бо ця перемога для правлячих партій є пірровою. Ще до референдуму президент створив комісію юристів для коректування запропонованих формулювань і сказав, що незалежно від результатів усенародного голосування подасть аналогічний законопроект. Сьогодні лише глава держави може розпустити Сейм, який його й обрав. Однак за всю історію країни жоден президент не скористався таким правом, тому що його реалізація здатна спричинити відставку його самого. Уже на другий день після референдуму президент Латвії В. Затлерс заявив, що не можна ігнорувати волю 40 відсотків виборців, незадоволених роботою Сейму і Кабінету міністрів.

Володимир СТРОЙ.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Пленер зібрав митців з сусідніх країн

У залі сакрального мистецтва Рівненського обласного краєзнавчого музею, де зібрані перлини древнього іконопису, презентовано пленер, який проходить у краї.

У ньому беруть участь художники з України, Білорусі, Литви та Польщі. Опісля митці роз'їхалися по живописних та історичних місцях краю, щоб відтворити цю красу на полотні. Особливість нинішнього пленеру (а він проводиться на теренах області втретє) — історична тематика, а також — і 400-річчя з часу кончини князя Василя-Костянтина Острозького, якого нещодавно православна церква приєднала до лику святих.

Вл. інф.

Рівненщина.

На знімку: екскурсію для учасників пленера проводить мистецтвознавець Віктор Луць.

СВІТ КОРОТКО

ГРУЗІЯ

Люди залишають свої будинки

Більш як 2,5 тисячі осіб покинули за кілька останніх днів зону грузино-осетинського конфлікту, **повідомив РІА «Новости»** помічник командувача Змішаних сил із підтримання миру Володимир Іванов. Обстановка в Південній Осетії останніми днями різко загострилася, влада невизнаної республіки повідомляє про нічні обстріли постів правоохоронних органів і будинків мирних жителів з боку Грузії. За словами Іванова, ситуація залишається вкрай напруженою, позитивної динаміки не спостерігається.

КИТАЙ

Заарештовано учасників теракту

Екстремістів, які брали участь у нападі на поліцейську дільницю в китайському місті Кашгарі, схоплено. Напад влада кваліфікувала як теракт. Нагадаємо, днями дві вантажівки в'їхали на територію бази збройної народної поліції, на смерть збивши кілька людей. Вистрибнувши із салонів, водії кинули два ручні гранати в поліцейських, котрі робили ранкову зарядку. В результаті нападу 16 чоловік загинули, 16 одержали поранення. Місто Кашгар розташоване в регіоні, який межує з п'ятьма країнами, в тому числі з Афганістаном і Пакистаном. З початку цього року тут ліквідовано 12 терористичних груп, більшість з яких були підрозділами сепаратистської організації «Східний Туркестан». Цю організацію підозрюють у зв'язках з «Аль-Каїдою» і організації терактів у Китаї.

ПОЛЬЩА

Варшава поспішає з договором

Варшаві необхідно підписати договір про розміщення на польській території елементів американської системи протиракетної оборони (ПРО) з діючою адміністрацією Білого дому, заявив президент Польщі Лех Качинський, виступаючи по телебаченню. Про можливість продовження переговорів щодо ПРО у зв'язку із запланованими в США на 4 листопада виборами заявляв раніше прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск. «Протиракетний щит — хороше рішення для Польщі, і що ліпші будуть пов'язані з ним гарантії — то краще», — сказав у неділю Качинський. Глава держави заявив, що не варто «занадто ризикувати» і ставити перед США завищені умови розміщення ПРО, бо якщо польсько-американські переговори завершаться невдачею, «ситуація Польщі різко погіршиться». Тому, на думку Качинського, Варшава повинна підписати договір стосовно ПРО з нинішньою адміністрацією Джорджа Буша, не чекаючи президентських виборів у США.

СЕРБІЯ

Прихильники Караджича продовжують протестувати

Сербські правоохоронні органи затримали дев'ять осіб за підозрою в участі в сутичках, що відбулися в Белграді 29 липня під час мітингу на підтримку екс-лідера боснійських сербів Радована Караджича. Нагадаємо, пізно ввечері 29 липня під час організованого партіями патріотичної направленості мітингу на підтримку Караджича група хуліганів спровокувала сутички з поліцією. Унаслідок цього поранення одержали 80 осіб, із них 54 поліцейських і 26 цивільних осіб. Тоді правоохоронні органи не назвали кількості затриманих учасників сутичок. Обвинувачуваного Гаазьким трибуналом у воєнних злочинах Караджича, який перебував у той момент у слідчому ізоляторі в Белграді, наступного ранку було екстрадовано до Гааги.

(За повідомленнями закордонних інформагентств і наших власних кореспондентів).

Петрилів повертається до життя

РЕПОРТАЖ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Краще побудуйте дамбу»

Заходимо в перші-ліпші прочинені ворота і потрапляємо на подвір'я, залите товстим шаром застиглого болота. Усі вікна й двері оселі, літньої кухні, стайні відчинені навстіж. Під хатою виставлені на сонце м'які меблі, шафи, одяг. Господарі Роман та Володимира Григоришини не знають, за що перше братися. Господар тоскно показує на сад, що перетворився на місиво, до якого й досі не приступити. Над грязюкою звисає рясна жовта алича. Пані Володимира заводить до хати, яку вже встигла згрубша відмити від намулу. Однак мокрі дошки просихають і знову стають сірими. Воду жінка бере з криниці, та вона там ще така ж мутна і жовта, як і в Дністрі. «Скільки-то разів ту підлогу доведеться змивати, аби вона стала чистою?» — бідкається жінка.

Пані Володимирі уже під сімдесят. І виконувати цю роботу їй нелегко. Та якби ж то тільки одна підлога! Жінка водить нас по сирих кімнатах та показує, яких збитків завдала стихія: «Бачите, як від стін повідвалювалася штукатурка і там, і ось там?»

Мокрі килими все ще висять на стінах. Жінка боїться їх чіпати, щоб не зняти разом зі штукатуркою. Потім показує на отвір у стелі: «Оце там було наше сховище. А корову тримали на спеціальному підвищенні, то так її вберегли».

— У четвер з обіду лив страшний дощ, — згадує пані Володимира. — А в ніч на п'ятницю так гриміло і блискало, що ми все повимикали та позатягували вікна шторами, щоб не сліпило. Світло пропало. Вода стала швидко прибувати. Щогодини рівень піднімався на 25 см. Холодильник, газову плиту, — все затопило. Лиш одяг висадили на стріху. Добре, що корову вберегли. З 18 індиків два втопилися, а решта поплила і десь по людях. Гусей мали восьмеро, ще, може, знайдуться. А кури пішли за водою. Та хто буде за ті кури компенсовувати, як кругом така біда?

Пані Володимира витирає очі. Каже, що з чоловіком ночували на стрісі, а потім їх забрали в човен рятувальники. «У мене на нозі відкрилася рана, то не хотіла спускатися зі стріхи. А хлопці кажуть: «Або самі злазьте, або вас знімемо». Човном доправили нас до «амфібії», а тоді перевезли до клубу».

Пан Роман тяжко зітхає, бо під час повені помер його друг: «Він був мій ровесник, разом ходили до школи. Жив сам на хуторі Забиччя. Жінка його в той час була в Івано-Франківську. Чоловік уже мав до того кілька інфарктів, а тут надійшла вода. Сусід забрав його в човен, щоб перевезти до клубу, говорить до нього, а він похилився, зблід і мовчить. Привезли його до магазину, дали укол, та було вже пізно. Мабуть, рознервувався і серце не витримало».

— Я вам скажу таке, — вступає у розмову пані Володимира. — «Амфібія» не могла до всіх вулиць доїхати і всіх порятувати. Бо не на кожну вулицю можна було й човном заїхати. На Ріпниках перевернуло човен, то всі документи господаря: паспорти, приватизаційні папери поплили у Чорне море. То щастя, що сім'ї на тому човні не було. Ви не уявляєте, як тими посудинами страшно крутило. Рятувальники мусили триматися за канат, який чіпляли за «амфібію», аби човен не знесло в Дністер.

«Село треба почистити від бруду»

Пані Володимира не встигла дорозказувати, бо побачила на вулиці голову Тлумацької райдержадміністрації Василя Сеніва. Василь Іванович тут буває щодня, брав участь у рятувальних роботах, а тепер пильнує відновлювальні.

— Нам сьогодні найбільше потрібні мотопомпи для відкачування води з криниць, приямків, підвалів будинків, звідки сама вона не може збігти, — каже голова. — Та й є багато ложбин, де збирається вода. Ось екскаватор працює, щоб зробити природний відтік води. Але недоцільно місцями дорогу перекопувати, щоб її спустити. Потрібно хоча б чотири-п'ять мотопомп.

Василь Іванович каже: людей поки що вистачає. Селяни мають у своєму розпорядженні батальйон інженерно-саперних військ «Тиса» із Закарпаття та кількох «спецназівців». А днями тут дислокують ще 500 солдат.

— Село найперше треба почистити від бруду, — вважає Василь Іванович. — Осель, куди ми не можна дістатися, сьогодні вже нема. Петрилів та хутори Забиччя і Ріпники у нас найбільше постраждали. Звідси відселено понад 800 людей, тоді як усього в районі — 1305. У район уже надійшло більш як 4 млн. гривень. Окрім того, нам виділили 50 тис. грн. з резервного фонду обласного бюджету для забезпечення людей продуктами першої потреби, пальним. Наразі коштів вистачить усім.

Пані Володимира слухає ці великі цифри та й не втримується:

— Ви нам краще побудуйте дамбу, — просить жінка. —Тоді нікому не треба буде давати ніякі компенсації. Вже 30 або 40 років влада обіцяє нам дамбу. І що? А дамба менше коштувала б, аніж зараз державі обійдеться ця біда. Та й ми б жили спокійно.

Начальник інженерної служби механізованої бригади із Закарпаття підполковник Василь Матвійків розповідає, що вони прибули на Прикарпаття 30 липня. Довозили продукти харчування у віддалені місця і затоплені будинки, евакуйовували людей, очищували дороги від завалів, проводили дренажні роботи.

До Василя Григоровича підходять люди і просять солдатів то меблі винести, то воду з городів відвести у річку.

— Нині зранку вода спала на 80 см, — зазначає підполковник. — А коли ми сюди прибули, навіть військовою машиною не могли проїхати. Зараз селу найперше потрібні чоловічі руки. Тут проживає багато людей похилого віку, переважно жінки. Що вони самі зроблять?

Військові нині — перші «палички-виручалочки». Не встигли ми пройти й кілька метрів до Забиччя, як підполковнику зателефонували, щоб солдати допомогли витягти машину з кювета. А тут ще й екскаватор, яким електрики намагалися витягти повалені бетонні опори, загруз у багнюці, що й КрАЗ не витягне (**на знімку**).

«Де би я свою хату залишила!»

Пробираємося до садиб хутора Забиччя — найуразливішої дільниці Петрилівської сільради. Та далеко не зайшли — вулиця раптом обривається і перетворюється на швидку річку. Нею бредуть назустріч нам жінка і чоловік. Виходять на сушу, знімають високі гумові чоботи та перевзуваються у звичайні по коліна.

— Звідки у вас такі високі чоботи? Чи рятувальники дали? — намагаємось зав'язати бесіду.

— Ага, вони дадуть, — незлобиво кидає бабуся.

— А як стихію пережили? Страшно було?

— Та що вам буду розказувати, — каже жінка. — Бачимо, що вода іде й іде. Лíземо на стріху, на корову і свиню робимо підвищення. Плачемо, аби корова вилізла туди, а потім плачемо, аби звідти злізла. Наразі у хаті води вже нема. А надворі — повен сад. Намулу вода лишила на півметра. Вчора син до нас приїхав і згрібав.

— Ви, мабуть, такого потопу ще на своєму віку не пам'ятаєте..

— У 1941-му було гірше. Бо я з 1933 року і те добре пам'ятаю. Тоді корови втопилися в цілому Забиччі, лиш вийтову корову врятували, бо йому подали пором. А коні, хліб — вода все забрала. Було набагато важче, ніж зараз, бо нині люди вже готуються до тих повеней.

Біля сільського магазину зібралися чоловіки. Зав'язуємо бесіду і з ними. «Та що тих грошей, які держава має дати. Не знаєте, як у нас є? Поки до людини гроші дійдуть, з них нічого не лишиться», — каже один.

Інший вголос підраховує, скільки коштів треба на ремонт. «Підлогу в хаті поміняти — раз, — загинає палець. — Скільки зараз кубометр дерева коштує? 600 гривень? Трьох кубів мало б стати. Стіни поштукатурити, а то й відновити — два, бо в декого вони взагалі попадали. Фасад знадвору підремонтувати. Двері поміняти, вікна, паркани, брами. А чи встигнемо? Ще місяць літа, а потім холод. То треба швидко робити», — каже він.

— А гроші вас порятують? — питаємо.

— Хто молодий та годен робити, тому лиш би гроші. А як у хаті двоє пенсіонерів, що вони можуть зробити з тими грошима?

Чоловіки закурюють і змовкають. Ми ж бачимо родину, що йде в бік Забиччя, і передислоковуємося до них.

— Слава Богу, повінь пережили, — сповіщає нам пані Марія. — Дуже переживала за поросят. Дала за них 800 гривень, то тримала на руках, аби не втопилися. Оце чула, що в сільраді дають гроші на першу допомогу, треба мати з собою паспорти та ідентифікаційні коди, то вертаємося за ними. Шкода, що гумові чоботи в магазині розібрали, будемо брести босими ногами.

— Самі з бідою впораєтеся чи солдатів кликатимете?

— Ми-то впораємося, бо в нас є чоловіки. А в нашої сусідки хата завалилася, то хто їй поможе? Та вона не так шкодує за хатою, як за шалінками, які одягала в церкву. Каже, що зібрала їх у хустку і висадила за комин. А він завалився і все попадало у воду — і хустки, і перини, і подушки.

— Учора з Червоного Хреста роздавали нові ковдри. І тут такий зробили гуп! — обзивається невістка. — Чому тим дали, а не іншим? Ото зараз комісії ходять по хатах, списують збитки. Як комусь видається, що йому дали менше, а сусіду більше, то буде щось страшне. Бо наших людей жаба душить.

Минаємо ще один магазин. Мінеральна вода — 4.20, п'ятикілограмова пачка макаронів — 22.80, шоколад «Світоч» — 5 грн. Є свіжий хліб і батони. Пахне кавою і горілкою. За перегородкою магазину заливають біду чоловіки. На вулиці записують дітей, яких відправлять на відпочинок у Крим. «Хочете до моря?» — «Хочемо», — всміхаються діти. Газдинь майже не видно — намул у хатах збирають. Бо хто його без них визбирає?

Життя повертає у звичне русло. Як і Дністер.

Дарина НАЗАРЧУК.

Фото автора.

Фонд допоможе постраждалим дітям

Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності не залишився байдужим до горя постраждалих від повені на території Західної України. Протягом серпня-вересня поточного року працівниками Фонду будуть оперативно здійснюватися заходи щодо оздоровлення дітей застрахованих осіб, родини яких зазнали стихійного лиха. Придбання путівок до дитячих оздоровчих закладів буде здійснюватися за рішенням правління Фонду за повну вартість у межах бюджетів відділень Фонду. Загалом планується виділити близько 5 млн. грн. на ці цілі.

Одноденні посадові оклади на допомогу потерпілим від паводка

Працівники Головного контрольно-ревізійного управління України перераховують свої одноденні посадові оклади на допомогу потерпілим від паводку в західних областях України. Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко запевнила, що всі гроші буде направлено потерпілим в адресно-готівковій формі. Тому органи державної контрольно-ревізійної служби на місцях зобов'язані відстежувати переміщення фінансових потоків та контролювати використання коштів місцевими органами виконавчої влади. Як зазначив голова ГоловКРУ Микола Сивульський, «ми не повинні стояти осторонь людського лиха», і запевнив, що жодна гривня не потрапить до рук шахраїв.

Для попередження будь-яких фінансових порушень щодо коштів, спрямованих на ліквідацію наслідків загальнонаціонального лиха, Головне контрольно-ревізійне управління України просить усіх громадян повідомляти про факти зловживань з державними коштами на телефони довіри:

Телефон довіри ГоловКРУ України: (044) 425-38-18 та (044) 425-37-71 (з 9 до 18 год.).

Телефони довіри контрольно-ревізійних управлінь в областях:

Область Номери телефонів

1. АР Крим 8-0652-249-313
2. Вінницька 8-0432-35-44-85
3. Волинська 8-03322-24-56-21
4. Дніпропетровська 8-0562-32-21-59
5. Донецька 8-062-334-13-19
6. Житомирська 8-0412-47-36-78
7. Закарпатська 8-0312-61-39-33
8. Запорізька 8-0612-39-60-04
9. Івано-Франківська 8-0342-55-21-26
10. Київська 8-044-285-51-99
11. Кіровоградська 8-0522-24-75-69
12. Луганська 8-0642-58-69-54
13. Львівська 8-0322-72-28-89
14. Миколаївська 8-0512-35-34-43
15. Одеська 8-0487-25-14-59
16. Полтавська 8-05322-27-36-00
17. Рівненська 8-0362-26-44-18
18. Сумська 8-0542-68-70-32
19. Тернопільська 8-0352-23-59-66
20. Харківська 8-057-705-11-08
21. Херсонська 8-0552-26-36-28
22. Хмельницька 8-0382-76-52-72
23. Черкаська 8-0472-63-07-21
24. Чернівецька 8-0372-55-33-87 8-0372-52-01-92 8-0372-55-38-04
25. Чернігівська 8-0462-24-12-74
26. м. Київ 8-044-484-69-45
27. м. Севастополь 8-0692-54-59-54

Віктор Чорнуха: «Мрію про будівельний конвеєр, який би рухався швидко, постійно, без ривків і зупинок»

Промисловий розвиток Волині сьогодні важко уявити без ВАТ «»Луцьксантехмонтаж №536», яке здійснює будівництво найбільш технічно складних об'єктів. Це підприємство є також лідером із спорудження в області житла. Не обходяться без нього і там, де потрібна висока якість оздоблювальних робіт. З 1982 року колектив очолює заслужений будівельник України, почесний громадянин міста, депутат Луцької обласної ради **Віктор ЧОРНУХА.**

— Вікторе Григоровичу, багато фахівців вважають, що в таких порівняно невеликих містах, як Луцьк, не може бути серйозної будівельної структури. Інша справа — Київ, Дніпропетровськ, Донецьк.

— Це хибна думка. Наше відкрите акціонерне товариство «Луцьксантехмонтаж №536», наприклад, входить у десятку найпотужніших будівельних підприємств України і є безперечним лідером у її західному регіоні. Луцьк займає друге місце в Україні по збудованих квадратних метрах житла на душу населення. Найбільший внесок у цю справу робить наш колектив. Торік власними силами виконали будівельно-монтажних робіт на 218 мільйонів гривень, сплатили 32 мільйони різних податків. За перше півріччя 2008-го наростили обсяги робіт ще на 20 відсотків.

Створювалося будівельне управління 1961 року, як вузькоспеціалізоване сантехмонтажне. Нашими об'єктами переважно були котельні, газопроводи, тепломережі... Згодом, уже в роки незалежності, стало зрозуміло, що такій вузькоспеціалізованій фірмі, як наша, вижити буде важко. Починаючи з 1998 року, виконуємо всі види будівельних робіт, окрім електромонтажних. Відтоді чисельність колективу зросла з 260 до 1600 осіб.

— Як вам вдається досягати таких темпів?

— Ми постійно працюємо на перспективу. Щороку вкладаємо майже 15 мільйонів гривень у розвиток бази, на придбання техніки, інструментів. Сьогодні маємо дільницю баштових і парк автомобільних кранів, понад 70 вантажних автомобілів — від звичайних самоскидів до сучасних 40-тонних «МАНів». Нам легко працювати ще й тому, що маємо свій завод із виготовлення металоконструкцій, трубних вузлів, нестандартного обладнання та вентиляції. Придбали також надсучасний бетонний завод. Маємо єдиний в області насос, здатний подавати бетон на відстань до 200 метрів. Придбали чотири автоміксери, які дозволяють зберігати високу якість бетону під час його перевезення на великі відстані.

— Що заважає вам із законодавчої точки зору?

— Три роки тому всі, хто будував квартири, звільнялися від сплати ПДВ. Це здешевлювало житло приблизно на 15 відсотків. Тобто, треба скасувати ПДВ. По-друге, потрібно відмінити сплату податків по першому пред'явленню. Що це таке? Наприклад, ми виконали будівельні роботи, а замовник не має коштів і не розраховується з нами один місяць, другий, третій... Але ми змушені платити всі податки. Розумію: надійшли кошти на рахунок, поділися з державою. А не так, що процентівкою відзвітувався і вже потрібно платити податки по першій події. Це проблема не лише будівельників...

Сильно гальмує будівництво непрозорий ринок землі, а також наша бюрократична дозвільна система. Чиновники, які в ній працюють, переконані, що сидять там для того, щоб ми перед ними кланялися і просили. Хоча мало би бути навпаки. За кордоном це питання вирішується зовсім по-іншому. Проектний інститут отримав ліцензію і виконує проект. Він ні з ким нічого не погоджує, бо відповідає за те, щоб у проекті дотримувалися усіх санітарних, протипожежних та інших норм. І ніхто ні до кого там не ходить, не кланяється. У нас кожен чиновник може послатися на документ, який дає йому можливість на місяць, два, три, півроку затягнути справу. А насправді це внутрішньовідомчі, ніким не узаконені інструкції.

Заважає також аритмія в роботі. Завершилося півріччя, а з обласного і міського бюджетів виділили на будівництво лише 20—30 відсотків, із державного — вісім відсотків передбачених на рік коштів. Лише місяць назад з'явився, і то не в повному обсязі, узаконений Кабінетом Міністрів перелік об'єктів, які фінансуються цього року. В першому півріччі шукай собі роботу, як хочеш. А в другому починають йти з усіх організацій замовники. Тому така аритмія у будівництві. Мрію про будівельний конвеєр, який би рухався, як на промисловому підприємстві: постійно, швидко, без ривків і зупинок, у заданому наперед темпі.

— Тобто бюджетні кошти до вас у першому півріччі, як правило, не надходять?

— Минулого року, коли Прем'єр-міністром був Янукович, лише наприкінці червня надійшли перші чотири мільйони гривень із передбачених на рік 80. Ситуація не змінилася і сьогодні. Змушений ризикувати, працюю наперед. Ще не отримавши ні копійки коштів, будую в селі Прилісному, що в Маневицькому районі, котельню. Потім 23 чи 25 грудня гроші все-таки прийдуть. А в лютому вже перевіряльники поцікавляться: «Як же це Чорнуха, отримавши наприкінці року гроші, освоїв їх? Чи справді виконав ті роботи?» Аж чекають за рогом. А як тут бути? Живемо ж в одній державі. Хочеться, щоб ці гроші залишилися в області. Хоч розтягнися у тому четвертому кварталі. З усіх сторін перегруз іде.

— Ми згадували, що ви споруджуєте багато житла, але ж підприємство займається й промисловим будівництвом.

— Лише на Луцькому автозаводі за півтора роки ми виконали будівельно-монтажних робіт на 161 мільйон гривень. Замовник задоволений якістю і темпами нашої роботи. На стадії закінчення тендер щодо фірми «НЕСТЛЕ». Вже чотири місяці займаємося цим проектом. Сподіваємося стати генпідрядником на спорудженні найбільшого в Європі заводу харчових продуктів, який запроектований поблизу села Смолигів Луцького району.

— А як стосовно конкуренції?

— Що дальше, то вона стає жорсткішою. Але ми готуємося до цього: впроваджуємо передові технології, вчимо кадри... Маємо свою систему роботи з молоддю. П'ять років тому середній вік колективу становив 46 років, зараз — 36.

— Кажуть, ви реанімували, вдихнули життя кільком організаціям, які вже банкрутували. Зокрема, «Горохівагробуду».

— Так, маю великий досвід цієї роботи. Розпочинали її з управлінь (тепер ТзОВ) «Луцькспецбуд» і «Житлобуд-2». Підприємства викуповувалися з усіма проблемами, які вони мали на той час, правонаступництвом. Сьогодні обидва колективи міцно стоять на ногах, щороку нарощують обсяги виробництва.

Подібна історія й з «Горохівагробудом». Кілька років тому до мене звернувся колишній голова райдержадміністрації Юрій Горбенко. «Вікторе Григоровичу, — каже, — візьми цей колектив, бо вже валиться. Нічого в них самих не вийде». Приїхав, поговорив з людьми. З 18 працюючих там було вісім чоловік апарату, чотири сторожі та чотири робітники. Взяв їх. Тодішні місцеві суддя і прокурор перешкоди ставили. Мовляв, чому до кінця колектив не зробили банкрутом, чому його техніку і виробничу базу не продали за безцінь? Але ми все витримали. Буквально за два роки колектив виріс до 138 осіб. Повернулися робітники, які працювали в Москві, в Києві, заробітчани з-за кордону. Звичайно, в Горохові й у районі завантажити їх повністю немає змоги. Тому трьома автобусами довозимо на роботу в Луцьк. Так само з Маневичів та Олики.

У Горохові було колективне підприємство, тепер — товариство з обмеженою відповідальністю. Викупив фірму з усім: з корпоративними правами, з правонаступництвом, з обладнанням. І фірма працює, сплачує податки. Між іншим, найбільше в Горохівському районі. Обігнали навіть цукровий завод.

Так само і в селищі Олика, що в Ківерцівському районі. Там теж агробуд докотився до ручки. Попросили, щоб і їх взяли до себе. Важко відтворювати те, від чого залишилися майже одні руїни. Працюючих — чоловік 18—20... Приїхали, домовилися, виплатили зарплату. Сьогодні в «Оликаагробуді» більш як 70 осіб трудиться. Привели в порядок контору, столярний цех. Виконують в своєму регіоні роботу і в Луцьк їздять. І в Горохівському, і в Ківерцівському районах дуже задоволені нашою співпрацею.

— Проблема робітничих кадрів нині стоїть дуже гостро.

— У нас її немає. Маємо домовленість з профтехучилищем №2 про підготовку спеціалістів для нашого підприємства. Якщо потрібні були фахівці якогось напряму, замовляли їм. Фінансували цю групу, брали її на практику, а потім — приймали до себе на роботу. Так готували групу зварників, зараз кранівників замовили. Дуже хороша у нас співпраця з міським центром зайнятості. Вони перекваліфіковують людей, для яких немає роботи за фахом, фінансують їх навчання в ПТУ №2 і направляють до нас на роботу. Ми стежимо за ними в період навчання і проходження практики. І коли вже приходять до нас на роботу, знаємо, що від кожного з них можна чекати. Тож дефіциту робітничих та й інженерно-технічних кадрів не відчуваємо.

— За хорошу працю має бути і відповідна винагорода.

— Наші працівники отримують доплату за вислугу років, надбавки за шкідливі умови праці, відпускні. Середньомісячна зарплата в нас цього року становить 2516 гривень (по області — 1211). Утримуємо футбольну команду «Вотранс», яка два сезони поспіль виборювала звання чемпіона області. Маємо клуб ветеранів футболу, президентом якого я є. Двічі щотижня обов'язково збираємося. Намагаюся підтримувати хорошу спортивну, а, значить, і робочу форму. Як бачите, вдається.

Інтерв'ю взяли
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Микола ЯКИМЕНКО.

На знімках: заслужений будівельник України, почесний громадянин міста Луцька, депутат обласної ради Віктор Чорнуха; на одному з будівельних майданчиків ВАТ «Луцьксантехмонтаж №536».

Фото Миколи ЯКИМЕНКА
і Віталія ПИЛИПЧУКА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 146 (4396)
ВІВТОРОК, 5 СЕРПНЯ 2008

До Конституційного Суду України надійшло подання омбудсмана Ніни Карпачової щодо відповідності Конституції окремих положень Сімейного кодексу України *(Укрінформ)*

Німецька авіакомпанія «Люфтганза» скасувала у понеділок 130 рейсів *(Укрінформ)*

ЗАКОНоДАВець

Оздоровлення реклами — оздоровлення суспільства

Норма: Верховна Рада України ухвалила зміни до Закону України «Про рекламу», 7 квітня цей законопроект підписав Президент.

Що означає: Встановлюється обмеження реклами тютюнових виробів, алкогольних і слабоалкогольних напоїв. Також внесено доповнення в термінологічну базу закону «Про рекламу», усунені редакційні недоліки, врегульовано питання спонсорства, розповсюдження соціальної реклами, ідентифіковано окремі види реклами.

Ключовим положенням закону є поступова заборона реклами тютюну та алкоголю на зовнішніх носіях, яка зникне з 1 січня 2009 року.

На один рік більше реклама таких товарів протримається на сторінках друкованих ЗМІ, а вже з 1 січня 2010 її можна буде побачити лише у спеціалізованих виданнях. Суттєві зміни в законі торкнулися і питання спонсорства. З 1 січня 2009 року фактично забороняються всі спонсорські прояви в телепередачах. Так, статтю 5 закону, яка матиме назву «Спонсорство», доповнено забороною наводити будь-яку інформацію рекламного характеру, що подається у вигляді дикторського тексту та/або звукового супроводу, про спонсора — виробника алкогольних напоїв, його ім'я (найменування) та/або знак для товарів та послуг, що належить спонсору.

Ще кілька змін торкнулися рекламних заборон та обмежень, зокрема переліку, визначеного статтею 8 закону. Перелік доповнено забороною на використання офіційних назв органів місцевого самоврядування, а в разі використання імені чи зображення фізичної особи вимагатиметься наявність її письмової згоди.

Із рекламних повідомлень зникнуть обов'язкові на сьогодні скоромовки про наявність ліцензій, дозволів, сертифікатів. Якщо в попередній редакції розповсюджувач міг на власний розсуд запитати наявність такого документу, то нова редакція забороняє поширювати рекламу без наявності таких документів, але вказувати всі ці деталі в рекламі вже немає потреби.

Введено нове формулювання терміну «внутрішня реклама». Принципово новим є віднесення до такого виду реклами в закритих кінотеатрах, театрах, стадіонах, спорткомплексах.

Крім того, законом дано визначення «Спеціальні виставкові заходи». Відтак, виставковим заходом може вважатися і дія, яка безпосередньо відбувається в місцях реалізації товару за умови виконання певних вимог, зокрема слід обмежити вхід, чітко вказати місце проведення заходу, а також строки проведення тощо.

Якщо ви вказали своє зареєстроване найменування і розмістили таку вивіску на вході, майте на увазі, що це не вважається рекламою. Адже в новій редакції закону зазначено: вивіска чи табличка з інформацією про зареєстроване найменування особи, знаки для товарів і послуг, що належить цій особі, вид її діяльності (якщо це не випливає із зареєстрованого найменування особи), час роботи, розміщена на внутрішній поверхні власного чи наданого у користування особі приміщення, на зовнішній поверхні будинку чи споруди не вище першого поверху або на поверсі, де знаходиться власне чи надане у користування особі приміщення, біля входу в таке приміщення, не вважаються рекламою.

З прийняттям закону накладається заборона на зображення популярних осіб не лише в рекламі тютюну та алкоголю, але і пива. Також забороняється пряме чи опосередковане схвалення такими особами паління або вживання алкоголю чи пива.

Закон набрав чинності, окрім деяких положень, які набудуть чинності з 1 січня 2009 року та 1 січня 2010 року.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

Як виживає тюрма

АКТУАЛЬНО

Цього разу розповідатиму не про зловмисника, який посковзнувся, упав, знепритомнів, отямився — нари. Слово про тих, кого держава уповноважила бути тимчасовими батьком–матір'ю для ув'язнених і повернути суспільству здорових, працездатних і законослухняних громадян. Слово про персонал Західної виправної колонії № 97.

Про хліб насущний

Чому саме про цю установу? Спрацював географічний чинник. Зібравсь у відрядження на Донеччину, за кілька днів до того побачив на Дошці пошани Держдепартаменту з питань виконання покарань портрет привітного полковника Володимира Приймачова **(на знімку)**.

Як, подумалось, виживає колонія у наш незатишний час під керівництвом одного з найкращих у системі начальників?

Частково відповідь знайшов на території — з усього видно, що належить установа до так званих «ситих». І справа не в армійському порядку **(на знімку)**. Гріх було б не дотримуватись його, маючи контингент безоплатної робочої сили. Тут не помітно ознак «сонного царства» — життя вирує, хоча й за специфічними законами. Та «ситість» забезпечується не лише державою (бюджет дає шість мільйонів гривень на рік замість дев'яти), а й самими засудженими, праця яких вміло організована персоналом. Чи то у виробничих цехах, чи в їдальні, чи на бетонному плацу, де грає веселкою фонтан.

Слід відкрити карти: Західна виправна колонія № 97 — це 1289 засуджених. З першою «ходкою» тут не тримають, усі хлопці-молодці — рецидивісти. Пару років тому «відкинувся» мужик, який вперше потрапив за грати в 1955-му. За «сталінські колоски».

Трапляється, відбувають строк за «принциповість». Хронічний неплатник аліментів, виходячи втретє за ворота, сказав начальнику:

— Більше не повернусь.

— Це ж чому?

— Сину вже 18.

Пенсіонерів у 97-й тільки шестеро, більшість віком від 25 років до 60. Хтось із психічними розладами, інший полюбляє наркотики, третього-четвертого тягне на розборки, в зашморг. Їм вкрай непросто отримати роботу. Працюють лише 23,3 відсотка, заробляють у середньому 17 гривень на день, норму не виконує більшість. Хоча за три місяці 2008-го в колонії випущено продукції на 2,6 мільйона гривень, резерви чималі. «Партнери» засуджених — машинобудівники, комбінат імені Ілліча. Колись на величезних промислових площах трудились практично всі, продукція макіївчан була відома якістю і кількістю. «Не той тепер Миргород»... Хоча без виробничої діяльності не було б того, що є. Адже держава забезпечує, по суті, лише зарплатою працівників установи. Ремонти, комунальні послуги, автогосподарство — це на «шиї» установи. Як зменшити тягар?

— Нонсенс — ми платимо податок на землю, — каже начальник колонії полковник Володимир Приймачов. — Інший абсурд — податок на автотранспорт. Державний, зважте, транспорт, на обслуговування якого з бюджету виділяють копійки. Якби звільнили від цих оподаткувань, ми могли б 75 тисяч гривень використовувати на розвиток матеріально-технічної бази.

Без мату не обійшлось

Тюремне життя багате на приколи. Якось, розповідав начальник, приїхала на побачення з Н. струнка миловидна жінка. Чолов'яга ж був не першої свіжості, такий собі Квазімодо в арештантській робі, який учетверте відбував покарання за крадіжки. Володимир Васильович делікатно розпитує, чи знає вона, з ким матиме справу.

— Звичайно, — відповідає «наречена» і показує портрет симпатичного з добрим обличчям залицяльника, листи від нього, насичені епітетами, просякнуті любов'ю.

Виявилось, писав жінці на прохання Н. «штатний» писар колонії, фото було іншого кавалера. Одне слово, побачення зірвалось. На біду Квазімодо і на щастя «циганки Есмеральди»... А могло все закінчитися вінчанням, навіть весіллям у тюремних стінах. Тут створено всі умови для цього, а невдовзі будуть ще кращі — на території будують церкву. Колонію відвідують представники семи релігійних конфесій. Отже, помічників у вихователів і психологів достатньо, щоб вивести «блудних овечок» на путь істинний. І ті, хто цього хоче, не відштовхує руку допомоги, виходить на волю раніше призначеного судом строку. Таких і тих, що отримують певні пільги за «зразкову службу» — сотні. «Зразкова служба» — це добросовісна праця, а, значить, регулярна сплата аліментів і сум за позовами постраждалих, дотримання режиму; це і навчання в школі або у навчальному центрі, де готують 200 поварів, електриків, зварювальників, пекарів, кулінарів, слюсарів. База для цього в 97-й закладена давно, а зміцнюється щороку за власні знову-таки кошти.

Скажімо, у школі в 9-11 класах навчаються 117 засуджених. Вони мають усе необхідне і навіть комп'ютери. Для молодих (а їх у колонії — кожен третій) це неабияк важливо. Як і бібліотека чи гуртки за інтересами. До речі, за азартні ігри «під інтерес» тут жорстко карають, а ось гру на музичних інструментах, спів у хорі, заняття народною творчістю і спортом вітають. У клубі на 450 місць і збираються любителі відвести душу.

У день мого приїзду репетицію проводила вокально-інструментальна група. Заспівали для начальників і гостя так, що мурашки по тілу забігали. А місяцем раніше тут проводив сеанс гри у шахи відомий в області гросмейстер. Без мату, звісно, не обійшлось...

...За колючим дротом триває життя. Тут працюють і байдики б'ють, хворіють і сповідуються, люблять і ненавидять. Як і на волі, багатьом хочеться поконфліктувати, покуштувати «зеленого змія» чи травички покурити, продемонструвати розум чи дурну силу. Завдання 330 працівників установи — приборкати (часом силою, передбаченою законом) буйний норов порушників дисципліни, підготувати їх до життя у суспільстві.

А воно чекає своїх громадян? Читаючи звіти чиновників — з розкритими обіймами. А насправді — тупим, нерідко, поглядом байдужості та зневаги. Після таких обіймів хочеться знову на нари, кажуть рецидивісти. І легко повертаються в казенний дім, поцупивши курку чи гаманець. Або скоївши кривавий злочин. Втім, тема ресоціалізації — окрема розмова.

...Ясна річ, потрапивши за ворота установи з конкретною метою, я не мав можливості зустрітися із засудженими, розпитати їх про життя-буття. Можливо, щось із написаного мною здасться їм чи працівникам колонії в рожевих тонах. Готовий вислухати будь-які думки. І не тільки з 97-ї.

Іван ІЛЛЯШ.

Макіївка
Донецької області.

Фото автора.

Міністр в екзальтації, пасажири — у прострації

РЕПЛІКА

Головний транспортник і зв'язківець країни манією величності точно не страждає. Але помічено його у пристрасті до арифметики. Недавно Йосип Вінський упав в екзальтацію від однієї цифри 770. На стільки відсотків, з'ясувалося, зросли економічні показники за період його мудрого керівництва галуззю.

Міністр усім своїм виглядом наче закликає щиро поділити з ним радість буття транспортників.

Я особисто поділяю. Особливо, коли парюся в розпеченому смердючому вагоні. Буквально серцем відчуваю турботу про себе, пасажира, котрий одержує послуги в кількості і якості, обернено пропорційним вартості квитків, які все дорожчають. Але хіба може міністр і його команда побачити за лісом дерева: 770 і край! Що їм пасажири, які впали в прострацію від провідника-хама або іншого чинуші, націленого лише на високу цифру.

Втім, про провідників не будемо — вони, часом, самі виступають хлопчиками для биття й цапами-відбувайлами. Вони — буфер між подорожуючим народом і начальством. «Б'ють» їх усі. Нерідко даремно.

У чому, скажіть, провина провідників вагона № 18, які кілька годин відбивали 26.07.08 р. атаки обурених пасажирів поїзда №222? А в тому, що їхали ошукані з дітьми в плацкартному, заплативши за місця в купейному. Цікаво, хто на столичному вокзалі виявиться «стрілочником»? Чи не працівники кас? А, може, і ніхто.

Як у ситуації, про яку повідав редакції Андрій Шинкаренко із Кривого Рогу. Він транзитом їхав із Трускавця додому. Залишив речі в автоматичній камері. Її номер, код запам'ятав як міністр — щасливі 770. Тільки Андрій не так відчув екзальтації. Він і досі в прострації — сумка його з речами, грошима й документами з камери схову № 57 зникла. Чи то магнітні бурі, чи то нечиста сила орудують на вокзалі «Київ-Пасажирський» — там не знають. Ні обікраденому, ні мені нічого путнього не сказали. Спочатку накинулися на хлопця, обвинувативши його в безпам'ятності, змові з подільниками. Міліція настійно просила «змотувати вудки» і першу заяву про пропажу... загубила.

Через дві доби інкасація автоматичних камер підтвердила: Шинкаренко нічого не переплутав.

Хто відповість за таку автоматичну несхоронність? Хто відшкодує збиток пасажирові, котрий довірив (не безплатно!) свою сумку дурневі-автомату?

Ці запитання адресуємо міністрові транспорту і зв'язку Йосипу Вінському.

Мільйони прибутку — це добре. Для транспортників і країни загалом. А соті загублених кревних з вини недбалих і безвідповідальних? Непорядно з боку мільйонерів.

Знайдіть за лісом дерева, вимагають потерпілі.

Іван ІЛЛЯШ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Уже й ліквідовувати нічого, а виручки як кіт наплакав...

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Ситуація

Звернувшись до редакції «Голосу України» по допомогу, колишній працівник енергодарського ЗАТ «Енергатон» Володимир Кучерук написав про дивне безсилля державних контролюючих органів, котрі не лише допустили банкрутство загалом успішного підприємства, а й не можуть по-людськи завершити його ліквідацію, забезпечивши виплату семирічної заборгованості із зарплати, сплату податків і обов'язкових внесків до державних страхових фондів, розрахунки із кредиторами тощо. «Цим питанням давно має займатися, як мінімум, облпрокуратура, — переконаний Володимир Іванович. — І річ не лише в «кинутому» колективі підприємства, а й у «зниклих» мільйонах та майні. До того ж колишні працівники ДП «Енергатон», потім ЗАТ «Енергатон», з його дочірнім підприємством та філіями, увесь час намагалися поправляти виконавчу службу щодо не врахованих нею матеріальних цінностей. «Зникло» багато документів бухгалтерського обліку та технічної документації, а нещодавно черговий розпорядник майна продав останнє, що залишалося цінним, — нову адмінбудівлю підприємства, й лише за 120 тисяч гривень, хоча за неї можна було взяти до двох мільйонів».

Колеса крутяться, а машина стоїть

Із тих документів, які вдалося роздобути у відділі Державної виконавчої служби головного управління юстиції в Запорізькій області та в обласному відділі з питань банкрутства, вимальовалася сумна картина. ЗАТ «Енергатон», що надавало різні технічні послуги підприємствам паливно-енергетичного комплексу, маючи позитивний баланс, до свого краху прийшло ще в 2001 році. І загнали його в глухий кут, хоч як це дивно, державні підприємства. Скажімо, ДП «Енергоринок» заборгувало йому більш як 5,8 мільйона гривень, ВП «Запорізька атомна електростанція» — близько 2,5 мільйона, ВАТ «Макіївський металургійний комбінат» — понад мільйон гривень. Усі боржники були зобов'язані господарськими судами негайно розрахуватися з боргами, але так і не повернули жодної копійки.

Незрозуміла тяганина тривала два роки. Підприємство не працювало і не могло компенсувати 200 звільненим працівникам близько 600 тисяч гривень невиплаченої зарплати. І ось, коли у кредиторів увірвався терпець, 1 липня 2003 року розпочалася процедура банкрутства. За справу взялася Державна виконавча служба, яка винесла декілька постанов про арешт коштів на поточних банківських рахунках ЗАТ «Енергатон», а потім, коли з'ясувала, що боржник відкрив новий рахунок, у березні 2004 року направила матеріали до Енергодарської міської прокуратури. Як розповіла провідний спеціаліст відділу ДВС головного управління юстиції в області Інна Панчук, кримінальної справи прокуратура за цим фактом не порушила, натомість 7 червня здійснила виїмку документів виконавчого провадження і повернула всі матеріали тільки 10 жовтня. А оскільки коштів на поточних рахунках підприємства-боржника не було, то довелося шукати інше майно. Проте й тут чекало розчарування: хоча начальство пішки не ходило, а підприємство свого часу було дуже небідне, з Державтоінспекції та Бюро технічної інвентаризації прийшли відповіді, що ні автотранспорту, ні іншого майна за ним не числиться. Не вдалося й негайно описати меблі та оргтехніку, бо адміністрація поскаржилася на судових виконавців, а коли закінчилася перевірка, то те, що залишилося, експерт оцінив у 35 з лишком тисяч гривень...

Що тут сказати? Виконавче провадження закінчилося безславно, хоча самих судових виконавців звинувачувати в тому наче й не можна. Бо так виходило, що їх хтось постійно тримав за руки. А в результаті 9,3 мільйона гривень реального боргу перед ЗАТ «Енергатон» перетворилися на марево, що називається сумнівною дебіторською заборгованістю, котру стягти неможливо. Бо після того, як почалася санація ВАТ «Макіївський металургійний комбінат», його борговий вексель на мільйон гривень був опротестований у судовому порядку й досі лежить без руху у виконавчій службі. ЗАТ «Енергатон» не пощастило потрапити і до реєстру підприємств, котрі брали участь у процедурі погашення заборгованості відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення нормального функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу». Причину відмови урядовців пояснити важко, але, мабуть, хтось дуже впливовий поставив на акціонерному товаристві велику і жирну крапку...

Залишилися ріжки та ніжки

Під час санації ніхто не побажав викупити борги ЗАТ «Енергатон», щоб дати йому нове життя, і навіть не виявив інтересу до його адмінбудівлі. Тому в жовтні 2007 року Господарський суд Запорізької області визнав підприємство банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру, проти чого, до речі, не заперечували й колишні працівники. За клопотанням кредиторів ліквідатором боржника призначили арбітражного керуючого Олега Шестопалова. Все пішло по новому колу: повідомлення в ЗМІ, експертні оцінки, а потім — і біржові торги. Великих грошей виручити не вдалося, що й зумовило потік нових скарг.

— Претензій до арбітражного керуючого в колишніх працівників ЗАТ «Енергатон», які хочуть отримати повну суму заборгованості із зарплати, і справді багато, — погоджується начальник обласного відділу з питань банкрутства Антоніна Дубовик. — Тому його роботу перевіряли і прокуратура, і Служба безпеки України, і Податкова адміністрація. Істотних порушень вони не виявили, і, судячи з матеріалів перевірок, я дійшла висновку, що Олег Шестопалов вичерпав усі визначені законодавством можливості для стягнення заборгованості.

— А що я можу вдіяти? — запитав під час зустрічі арбітражний керуючий. — Від мене вимагають неможливого, а я радий, що першочергові виплати вже проводяться і вдасться погасити хоча б 10 відсотків безнадійної заборгованості.

Ото, на жаль, і все, що залишилося від підприємства. Ситуація, як у казці про сірого козлика. Однак до числа ошуканих треба зарахувати не лише членів колективу акціонерного товариства, а й саму державу. Все робилося наче правильно, як кажуть, «у світлі чинного законодавства». А насправді — грубо порушено одне з основоположних конституційних прав громадян — на працю та на отримання гідної винагороди за неї.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Нурсултан Назарбаєв відкрив Національний день Республіки Казахстан у рамках Всесвітньої виставки «ЕКСПО–2008» у м. Сарагоса *(Укрінформ)*

На Херсонщині за вчорашній день вигоріло 4,8 га лісопаркових насаджень та 35 га сухої трави і чагарнику *(Укрінформ)*

ПРОГРАМИ ЖИТТЯ —це державні програми збереження навколишнього природного середовища в Україні

Ще в 20–ті роки минулого століття великим українським ученим В. І. Вернадським було створено фундаментальну фізико–біологічну концепцію біосфери, яка нині міцно затвердилася у всій світовій науці. З геніальною прозорливістю перший президент Академії наук України, котра незабаром відзначатиме своє 90–ліття, розробив цілісне вчення про біосферу й напророчив об'єктивний шлях її еволюції. Він заклав основи вчення про ноосферу — сферу наукового розуму.

Валентин СИМОНЕНКО.

На сучасному етапі розвитку людства до цієї проблеми прикута увага науки, світової громадськості, урядів, міжнародних організацій. Прийшло розуміння, що економічні, соціальні, технологічні й біологічні процеси в навколишньому світі, який оточує людину, так тісно взаємозалежні, що виникла об'єктивна необхідність розглядати взаємовідносини між суспільством і біосферою, а точніше, між сучасним виробництвом і природою як функціонування складної соціально–еколого–економічної системи. Системи, основою якої є всеосяжний процес природокористування, розвиток і заощадження екосистеми, забезпечення екологічної безпеки країни.

Водночас необхідно особливо підкреслити значущість соціальних аспектів проблеми раціонального використання й відтворення ресурсів біосфери. Чисте повітря й чиста вода, зелений ліс і справжній природний ландшафт у наш час стають так само необхідним елементом життя, як і матеріальні блага.

Розв'язання саме цієї актуальної проблеми в нашій країні і є предметом цієї статті.

Позамежна екологія

За роки незалежності в Україні напрацьовано досить ємне правове поле для створення стійкого розвитку й заощадження екосистеми. Його основою є стаття 16 Конституції України, чотири кодекси України — Водний, Лісовий, Земельний і Кодекс «Про надра»; понад 13 законів України, що регулюють ці процеси в державі й 25 державних екологічних програм.

Не стоїть осторонь Україна й від інтеграції в глобальні процеси стійкого розвитку й охорони навколишнього середовища. Верховною Радою ратифіковано більш як 23 міжнародні конвенції у цій сфері. Навівши перелік законодавчих актів, хочу підкреслити, що правове поле для розв'язання розглянутої проблеми досить всеосяжне й сучасне.

Але водночас імператив економіки у вітчизняному розвитку останнім часом призвів до того, що рішення більшості соціальних і екологічних проблем перекладається на майбутнє, при цьому чинність і ступінь їхнього загострення збільшуються в багато разів буквально з кожним роком. Прорахунки державного керування за час перехідного періоду призвели до того, що значна частина населення втратила трудові, демографічні й соціальні стимули проживання й роботи й значною мірою нехтувала екологічними погрозами й зростанням забруднення навколишнього середовища.

Сьогодні для України реаліями є надмірне природно-техногенне навантаження, яке загрожує виходу за межі екологічної ємності її території, що характерна для економічно розвинених регіонів і пов'язана з інтенсивною матеріало- і енергоємністю, великою «відходністю» технологій господарського комплексу, супроводжується негативними проявами в елементах біосфери.

Екологічна ситуація в нашій країні характеризується надмірним техногенним навантаженням, як це видно з таблиці № 1. Сумарні викиди в атмосферу за останні роки істотно зросли й становили в 2007 році більш як 7 млн. тонн. Значний рівень напруження припадає на водні ресурси. Якість води постійно знижується. Так, в 2007 році до 30 % вод у природних об'єктах не відповідали санітарно-гігієнічним нормам.

Таблиця 1. Показники техногенного навантаження на навколишнє природне середовище в Україні

	Роки				
	2000	2004	2005	2006	2007
Викиди забруднюючих речовин в атмосферу, тис. т	5909	6326	6616	7028	7380
Викиди вуглекислого газу, млн. т	105	127	152	179	218
Частка викидів забруднених стічних вод у поверхневі водні об'єкти в загальному водовідведенні, %	30	37	39	44	43
Частка відходів, розміщених у спеціально відведених місцях або об'єктах, %	29,1	45,6	39,3	44,6	38,3

Сфера обігу із промисловими й побутовими відходами є яскравим прикладом нагромадження екологічних проблем, які згодом переростуть у глобальну проблему. У всіх регіонах стоїть гостра проблема з переробкою й видаленням небезпечних відходів, яких щорічно утворяться мільйони тонн. Тільки в 2007 році небезпечних відходів I—III класів небезпеки утворилося більш як 2,5 млн. тонн, що в перерахунку на 1 кв. км території становить 4,3 тонни. До того ж наявна статистична звітність не відображає реальний стан у сфері обігу з побутовими відходами, хоча й вона свідчить про те, що тільки до 5% цих відходів використовується як вторинна сировина.

Ерозія відповідальності

Досліджуючи причини постійно зростаючого природно-техногенного навантаження, що загрожує виходу за межі екологічної ємності території, Рахунковою палатою був проведений комплекс робіт з вивчення й аналізу формування, управління і виконання державних, регіональних програм, міжурядових угод у сфері навколишнього середовища за період 2000—2007 років. Основний висновок можна сформулювати так: проблема охорони довкілля й забезпечення екологічної безпеки — це проблема комплексна, багатопланова й вимагає системних рішень. Тільки такий підхід може забезпечити виконання численних державних програм. Для їхньої реалізації, як показала практика, повинні розроблятися національні й регіональні еколого-економічні моделі, з використанням програмно-цільового підходу в плануванні й управлінні виконання цільових програм. Але насамперед для розв'язання проблеми має розроблятися довгострокова генеральна програма управління суспільним розвитком і навколишнім середовищем.

Генеральна програма й відповідні підпрограми можуть бути різних рангів: для окремих районів і територій усередині країни — регіональні; для країни загалом — державні; для групи країн — міждержавні й планети в цілому.

На жаль, такого підходу до розв'язання проблеми в країні просто не існує. Як правило, усе починається з недостатньої, у більшості випадків непрофесійно поставленої мети й масштабності прийнятих державних програм. Відсутнє всебічне їх наукове обґрунтування. А там, де є, і суперечить економічним цілям розроблювачів, воно просто ігнорується. Систему організації виконання програм можна охарактеризувати однією фразою — принципом колективної безвідповідальності.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища, що виступає в переважній більшості керівником і відповідальним за виконання програм, не має ні правових, ні адміністративних ресурсів для забезпечення їх виконання. Ухвалені рішення повисають у повітрі.

Фахівці ось уже три роки не можуть навіть обговорити Національну доповідь про стан навколишнього середовища в Україні. Її просто немає, і нікого в країні це не цікавить, хоча цього вимагає Закон. Остання національна доповідь про стан навколишнього середовища була підготовлена Міністерством охорони навколишнього природного середовища України за 2004 рік. І, на мій погляд, це не випадково. В Мінприроди, якщо говорити відверто, немає даних навіть для її складання. При цьому за останні три роки виконання природоохоронного законодавства, хоч як це сумно визнавати, значно погіршилося. Рівень збереження екосистем і екологічна безпека — різко знизилися.

Ще в 2000 році законом України була затверджена Загальнодержавна програма формування національної екологічної мережі України на 2000—2015 роки, що розроблена відповідно до загальноєвропейських рекомендацій, як єдиної просторової системи територій країн Європи.

Законодавчо визначені мета і напрями програми. Її реалізація розрахована на два етапи: перший — 2000—2005 роки, другий — 2006—2015 роки. Розроблено показники формування загальної площі охоронних територій, об'єктів природно-заповідного фонду, визначено складові національної екологічної мережі. Здавалося б, усе вирішено, тільки треба виконувати.

Але аналіз виконання програми показує, що розуміння проблеми закінчується на рівні науки, оскільки по жодному з напрямів першого етапу програми за п'ять років реалізації не було досягнуто намічених результатів. Досить сказати, що з передбачених на кінець 2005 року 1,5 млн. га національних природних парків за станом на 1 січня 2008 року — «закладено» лише 0,8 млн. гектара. Не ліпша ситуація й по природних заказниках — із запланованих 350 тис. га на той само період, за станом на початок нинішнього року задіяно — лише 164 тис. гектарів.

Стан таких елементів екологічної мережі, як земельні й водні ресурси, ліси, з кожним роком тільки погіршується. І це, незважаючи на те, що в розвитку Загальнодержавної програми формування національної екологічної мережі України на 2000—2015 роки Кабінетом Міністрів України в 2002 році затверджено ще одну державну програму «Ліси України» на 2002—2015 роки. Програма є — результатів немає. Так, створення захисних лісових насаджень за підсумками п'яти років реалізації виконання до показника 2015 року — менш як на 5%.

Незважаючи на вимогу Лісового кодексу України, яким передбачено обов'язкове ведення на державному рівні обліку лісів і державного лісового кадастру, організація цієї роботи урядом не забезпечена. Останній раз державний облік лісів проводився в 2001 році, але тільки по підприємствах Держкомлісгоспу. Так звані «колгоспні ліси», а це сьогодні майже 20% усього лісового фонду країни, через відсутність обліку й системи управління використовуються вкрай нераціонально, з порушенням законодавства. Тільки на чверть земель лісового фонду оформлено в законодавчо встановленому порядку державні акти на право користування земельними ділянками. Інші де-юре — безгосподарні. До чого це призводить у наших конкретних умовах, гадаю, казати не треба. Все зрозуміло.

Наступна складова екосистеми — земля, тобто охорона й відтворення земельних ресурсів. Державних програм з розв'язання цієї проблеми в державі сьогодні більш ніж достатньо, але реально відсутні як охорона, так і відтворення земельних ресурсів. На сьогодні водною і вітровою ерозією уражені майже 15 млн. га, що становить 35 % сільгоспугідь. За останні 15 років уміст гумусу знизився в середньому на 20 %, що негативно позначається на продуктивності кожного гектара сільгоспугідь. На державному рівні за 17 років незалежності України так і не вирішено питання підвищення цінності земельних ресурсів, їхнього раціонального використання й охорони. Так, завдання із збільшення територій під косовицями й пасовищами не виконано, їхні території не збільшилися, а скоротилися на 44,7 тисячі гектарів за три роки виконання програми. При цьому, як наслідок, незатребуваність пасовищ призводить до їх подальшого бур'янистого залісненння.

Губить людей... вода

Несприятлива ситуація складається в країні з охороною й відтворенням водних ресурсів. Причин такої ситуації багато. Парадоксально, але факт: таке місто, як Севастополь, практично не має очисних споруд і основна маса каналізаційних вод без хімічного й біологічного очищення потрапляє прямо в Чорне море. Подібне положення й у Маріуполі. Незважаючи на кількаразові приписання екологічної інспекції Азовського моря про те, що шламонакопичувач металургійного комбінату «Азовсталь» — украй небезпечний для екологічної безпеки об'єкт і подальша його експлуатація може призвести до екологічної катастрофи, ніхто не приступає до робіт з будівництва очисних споруд протягом десяти років.

Ми провели дослідження виконання Державної програми комплексного противопаводкового захисту в басейні річки Тиса, а також стан виконання угод між Україною, Польщею, Словаччиною, Угорщиною та Білоруссю з питань водного господарства на прикордонних водах. Цю роботу ми виконали разом з нашими колегами з названих країн і змогли оцінити стан водних ресурсів, як в Україні, так і у наших сусідів. На жаль, якщо наші сусіди демонструють реальне поліпшення якості води, то ми майже на всіх

етапах перевірки змушені були визнавати збільшення забруднення вод на всій довжині трансграничних територій, будь то Волинь, Львівщина або Закарпаття. При цьому ще доводиться констатувати й загрозу втрати території України через невиконання захисних заходів щодо берегоукріплення річок Тиса та Західний Буг. Уже сьогодні йдеться про втрати тисяч гектарів території України на користь Румунії та Угорщини. І цей процес триває.

Це саме той класичний випадок, коли нездатність управляти подіями призводить до того, що вони управляють нами. Яскравим підтвердженням цього є трагедія, що сталася в західних областях України. Називаючи речі своїми іменами, можна з повною відповідальністю заявити, що безвідповідальність можновладців за виконання державних програм є основною причиною цієї і майбутніх катастроф.

Басейн Дніпра становить близько 80% водних ресурсів України й забезпечує водою понад 30 млн. чоловік, практично 2/3 господарського потенціалу країни. Здавалося б, питання, пов'язані з екологічним станом Дніпра, мають бути в центрі уваги держави. В 1997 році Верховна Рада України затвердила Національну програму екологічного оздоровлення річки й поліпшення якості води, зобов'язавши Кабінет Міністрів України забезпечити її реалізацію. Але минуло 10 років і за цей час екологічний стан Дніпра не тільки не покращився, а й погіршився. Про програму просто забули. Як наслідок, екологічний стан дніпровського басейну з гідрологічних, хімічних і радіологічних показників погіршується і свідчить про підвищення антропогенного навантаження, що в остаточному підсумку загрожує біологічно-генетичній деградації населення України **(таблиця № 2)**.

Таблиця 2. Динаміка забрудненості поверхневих вод басейну р. Дніпро за радіологічними показниками в 2004—2007 роках

Водосховища	Цезій-137, пКu/дм3				Стронцій-90, пКu/дм3			
	2004	2005	2006	2007	2004	2005	2006	2007
Кордон з Білоруссю (с. Лоїв) вхід в Україну	0,10	0,19	2,02	2,00	0,66	0,10	0,79	0,84
Київське водосховище (н/б ГЕС)	1,78	0,59	0,41	0,35	3,01	1,56	2,74	1,90
Канівське водосховище (м. Українка)	0,57	0,45	0,10	0,00	2,44	1,60	1,66	1,60
Кременчуцьке водосховище (м. Черкаси)	0,13	0,10	0,14	0,00	2,09	1,94	1,81	1,79
Дніпродзержинське водосховище (Аули)	0,41	0,25	0,18	0,20	0,55	1,00	1,28	1,00
Пониззя Дніпра (м. Херсон)	0,10	0,10	0,10	0,00	0,97	0,10	1,21	1,17

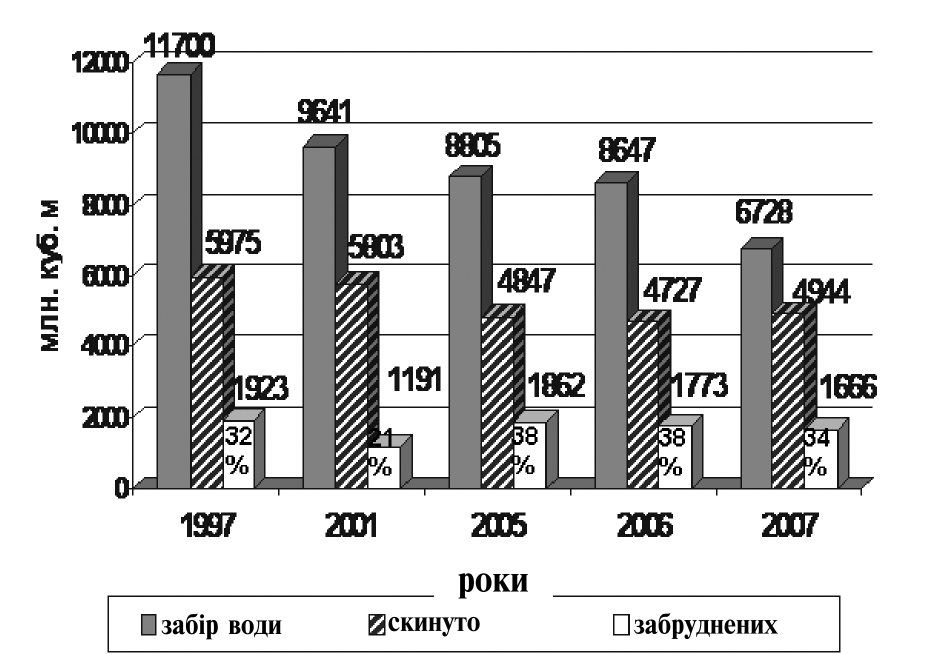
Вкрай згубний вплив на екологію Дніпра чинить інтенсивна, найчастіше нерегульована, забудова його берегів, що значно утрудняє процес стоку паводкових вод. Щорічно загострюються питання порушення природоохоронного законодавства, в оренду юридичним і фізичним особам безконтрольно здаються тисячі гектарів землі водного фонду.

Ускладнюють ситуацію не тільки внутрішні, а і зовнішні чинники. Дотепер не розроблено й не прийнято тристоронню угоду Росії, Білорусі та України, яка б у комплексі регулювала систему взаємин у використанні басейну річки Дніпро. Вимога укладання міждержавних угод з кожного значного трансприкордонного водотоку стосовно головної водної артерії України не виконується.

Доки не висох колодязь

Обсяги забору води басейну річки Дніпро мають щорічну тенденцію до зменшення, а ступінь антропогенного навантаження на водоресурсний потенціал збільшується. Тільки протягом 2007 року у водойми скинуто близько 5 млрд. куб. м стоків проти 3 млрд. куб. м в 1990 році, при цьому частина забруднених стічних вод у загальному водовідведенні зросла за цей час більш як удвічі — з 16 до 34 відсотків. Більше 3/4 забруднених стоків потрапили в поверхневі водойми в результаті недостатнього очищення зворотних вод на очисних спорудах. Інші забруднені стічні води (1,4 млрд. куб. м) було скинуто у водойми взагалі без будь-якого очищення, що втричі більше, ніж в 1990 році **(діаграма № 1)**.

Діаграма 1. Обсяги забору води басейну річки Дніпро та скинутих вод, у тому числі забруднених

Кожна шоста з досліджених проб води, взятої з системи господарсько-питного постачання, що постійно скорочується, фактично не відповідала санітарно-гігієнічним вимогам за санітарно-хімічними показниками, а кожна тринадцята — за мікробіологічними. Мав рацію англійський історик Томас Фуллер, котрий майже 300 років тому застерігав: «Воду ми починаємо цінувати не раніше, як висохне колодязь».

Гадаю, цих прикладів достатньо для того, щоб зробити висновок про відсутність ефективної системи державного управління в цій галузі, що, в остаточному підсумку, веде до катастрофічних наслідків і знищення життєвого середовища перебування населення України.

Підкреслю ще раз, саме невиконання цільових екологічних програм (по 14 з яких були проведені Рахунковою палатою дослідження в 2005—2008 роках) збільшує критичний стан у сфері використання навколишнього природного середовища й забезпечення екологічної безпеки країни.

Причин невиконання екологічних цільових програм багато. Серед них насамперед варто виділити недосконалість інституціонального забезпечення всіх рівнів управління в реалізації екологічної політики держави. У країні відсутня довгострокова генеральна програма збереження навколишнього середовища й забезпечення екологічної безпеки.

Саме ця обставина породжує складання й прийняття численних державних програм, які хронічно страждають взаємною непогодженістю, недостатньою оцінкою масштабів поставлених цілей, і за багатьма показниками є не державними, а галузевими програмами. Цьому сприяє обмеженість нормативно-правового й науково-методичного забезпечення складання й реалізації програм, відсутності ретельного наукового обгрунтування. У результаті вони націлені не на рішення безпосередньо існуючих проблем, причин їхнього виникнення, запобігання негативним наслідкам, а на рішення вузьковідомчих заходів.

Маючи перераховані недоліки, програми екологічної спрямованості хронічно не виконуються через відсутність системи організації їхнього виконання. Їхнє виконання практично залишається безконтрольним як з боку Кабінету Міністрів, так і з боку Мінприроди.

Всі ці недоліки, як правило, виправдуються відповідальними посадовими особами недостачею фінансових ресурсів. Подібні виправдання мають під собою грунт, але головне в цьому питанні — непогодженість регулювання й контролю за надходженням і використанням державних та інших фінансових ресурсів (діаграма № 2). За останні 5 років фінансування з держбюджету зросло з 0,5 до 2 млрд. грн., або майже в 4 рази. У той же час зростання державних видатків через зазначені причини супроводжується негативною динамікою порушень у бюджетній сфері. Як кажуть, не для нашого коня паша.

Діаграма 2. Динаміка видатків державного бюджету на охорону навколишнього природного середовища й надходжень зборів за спеціальне використання природних ресурсів і за забруднення навколишнього природного середовища в ГБУ за 2002—2007 роки

Питома вага неефективного використання коштів державного бюджету з порушенням законодавства становить близько 60 відсотків від загального обсягу фінансування. Тому можу з упевненістю стверджувати, що основні проблеми полягають не в коштах, а в недосконалості організації управління виконання державних програм з охорони навколишнього середовища.

Синдром запізнілої реакції

Розробка методів управління складною інтегрованою системою різнопланових заходів з охорони навколишнього середовища, побудова цілісного загальнонаціонального механізму її регулювання, належать до фундаментальних завдань державного планування й управління.

Екологічні проблеми, які раніше були відсутні в системі «національних цілей», мають бути висунуті в розряд державних завдань, які мають найвищі пріоритети. Стан, що склався, інакше як «екологічна криза» не можна кваліфікувати. Це має стати стимулом для організації загальнонаціональної комплексної програми в галузі охорони навколишнього середовища, надання їй високого статусу, створення в короткий термін загальнодержавного механізму ухвалення рішень і контролю за їх виконанням.

Однак у нас проявилася специфічна риса підходу до розв'язання кризових проблем, яка полягає в тім, що нове велике завдання на національному рівні, як правило, формується пізніше, ніж цього об'єктивно вимагає її планомірне раціональне рішення, а вся діяльність Кабінету Міністрів, Мінприроди набуває форми «синдрому запізнілої реакції».

Треба з самого початку усвідомити, що при створенні загальнонаціональної комплексної програми з охорони навколишнього середовища, варто враховувати, що вона має складатися із сукупності взаємопов'язаних заходів на державному, корпоративному та місцевому рівнях. І, звичайно, потрібне формування й розробка методів управління, організаційних форм і процедур, що відповідають специфіці нового завдання.

Надання заходам з охорони навколишнього середовища форми пріоритетної національної програми дасть змогу державі мобілізувати для її реалізації значні ресурси. Об'єктом державного регулювання насамперед мають стати приватні промислові підприємства (фірми), які, забруднюючи навколишнє середовище, не бажають іти на матеріальні витрати заради поліпшення її якості.

Як і для інших загальнонаціональних програм, повноваження з прийняття найбільш великих рішень з охорони навколишнього середовища мають бути покладені на парламент, Президента України та уряд. На вищому рівні спеціалізованим підрозділом з формування національної політики в цій сфері необхідно створити Раду з охорони навколишнього середовища. Вона може бути консультативним органом зазначених гілок влади й відповідати за розробку та представлення державної політики в галузі охорони навколишнього середовища.

Це визначить тісний зв'язок ради з тими державними організаціями, які спеціалізуються на розв'язанні комплексних проблем освоєння природного середовища та його ресурсів, як наприклад, Мінприроди, Мінагрополітики, Мінпаливенерго, МНС, Держводгосп, Держкомзем, Держкомлісгосп і багато інших.

Головним державним відомством, що забезпечує боротьбу із забрудненнями в загальнонаціональному масштабі, є Міністерство охорони навколишнього природного середовища України, яке необхідно реорганізувати за спеціальним планом. Йдеться передусім про створення організаційно-правового механізму взаємодії різних рівнів системи управління загальнонаціональною комплексною програмою.

Однією з найважливіших функцій міністерства має стати координація дій уряду, міністерств, відомств, обласних і місцевих органів управління в сфері діяльності з охорони навколишнього середовища, забезпечення взаємодії міністерств і відомств, що беруть участь у заходах з охорони навколишнього середовища; координація діяльності й вироблення критеріїв і нормативів якості навколишнього середовища для наступного впровадження їх урядом; проведення різного роду екологічних досліджень.

Усе це необхідно робити вчора й позавчора, інакше прогресуючій деградації навколишнього середовища України запобігти не можна. Процеси надлишкового забруднення поверхневих і підземних вод, повітря, ерозії землі, нагромадження шкідливих, у тому числі й високотоксичних відходів, прогресують. Результат навіч: погіршення показників стану здоров'я людей, зменшення народжуваності й збільшення смертності, що загрожує вимиранням і генетичною деградацією народу України.

Робити треба. Але кому? Міністерство навколишнього природного середовища України, профільні міністерства за роки свого існування чотири рази змінювали свою назву й функції, десять разів мінялися міністри, кожен з яких пропрацював не більш як півтора року. Все це призводить до постійних реорганізацій структур міністерства, неможливості вироблення довгострокової політики, методології та системи організації з виконання екологічних державних програм, які можна назвати програмами життя.

Ви запитаєте, де роль уряду? Йому, як свідчать реалії життя, завжди було й буде, мабуть, не до цього. Головне — макроекономічні показники зростання економіки, а від проблем екологічної безпеки він відгороджується ширмою з численних, але не виконаних програм з екологічної безпеки країни.

Кожен виживає як може. Такий домінує сьогодні принцип у нашій країні. На жаль.

P. S. ***Під час підготовки запропонованої читачам статті автором використано основні положення своєї доповіді на Президії НАН України про проблеми розвитку й збереження екосистеми і забезпечення екологічної безпеки.***

За підсумками обговорення 2 липня нинішнього року було прийнято відповідну постанову, в якій конкретні пропозиції, сформульовані в ній, рекомендовані для практичного використання в наукових установах академії цього профілю й відповідних міністерствах і відомствах.

Визнані обгрунтованими, зокрема, пропозиції про необхідність створення Вищої екологоекономічної ради України, доцільності розроблення Концепції державної цільової програми «Навколишнє середовище України» як відповідного законодавчого акта, а також розгляд на Раді національної безпеки й оборони України питання «Про управління екологічною безпекою» з метою створення ефективної системи управління розвитком і заощадженням природних екосистем держави.

Як кажуть у такій, справді екстраординарній ситуації, — час не чекає.

Валентин СИМОНЕНКО,
голова Рахункової палати, член-кореспондент НАН України.

Спрага на березі озера загрожує десяткам сіл

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Якщо десь у Чепелівці, Волиці, Чернелівці або ще в якомусь із ближніх сіл випадковий подорожній захоче випити склянку чистої колодязної води, то не так просто буде це зробити. Більшість колодяз там замулилась, пересохла. А воду із хатнього крана дуже часто не дочекатись. Кожен рятується, як може: хто з відрами біжить до ставка, хто бідонами на підводі возить. А як же в селі без води? Тут одним відром не обійтись, бо ж худобі і їсти зварити, і напоїти її треба... Можливо, уся ця ситуація на була б такою критичною, якби не виникла вона саме тут, біля підземного Чернелівського водосховища, котре поїть весь обласний центр. За десятки кілометрів біжить чиста артезіанська вода з підземного озера до Хмельницького. А от красилівчанам напитись із цього багатющого джерела стає дедалі проблемніше.

Чорна діра — не в космосі, а в районі

Коли ще у сімдесяті роки вже минулого століття геологи розвідали в районі величезні запаси питної води, місцеві жителі навіть пишалися: у кого ж іще є ціле озеро, а то й море під ногами? Тоді державна комісія розвідала запаси родовища і з'ясувала, що воно може давати до ста тисяч кубометрів води на добу. Але, щоб не призвести до екологічної катастрофи, брати можна 67 тисяч кубометрів. Реально ж обласний центр використовує щодоби не більше 50 тисяч. І так вже понад чверть століття.

Хмельничани й не помітили, як за цей час таки сьорбонули трохи води з підземного моря. Зате красилівчани, котрі пили значно менше, почали помічати, що у них твориться щось незвичне. У Волиці що не будинок — то розколотий навпіл. Як тільки такі тріщини почали виникати, господарі грішили то на мулярів, то на погані матеріали. Але коли явище стало масовим, зрозуміли, що річ в іншому: земля просідає під населеним пунктом. І не тільки під цим.

Старожили розповідають, що ще з десяток літ тому це село було видно з околиць Красилова як на долоні. Тепер же його дахи ледь помітні. Зате у Чернелівці, розказують, звідкись узявся величезний пагорб. Таємницю його появи розгадали швидко: навколишні грунти так само просідали, а в тому місці, очевидно, були тверді породи, вони і залишились на старому місці. Спостерігати за усіма цими явищами цікаво: далеко не кожному за життя доведеться побачити природні зміни у ландшафті, такий масштабний рух грунтів. Але як жити на такій місцевості? І чи є впевненість, що завтра земля взагалі не піде з-під ніг?

Ніхто таких гарантій не дає. А от в тому, що на місці підземного озера створюється вакуумна вирва, сумніватись уже не доводиться. Вода вичерпується, а на її місці осідають грунти. Радіус цієї вирви вже сягає десятків кілометрів. Нас, може, і не затягне в неї, але хто знає, що чекає дітей, — стривожені місцеві жителі, — це ж справжня чорна діра може розверзнутись під ногами.

Чи можна випити море?

Ще не так давно це запитання видалося б багатьом красилівчанам просто смішним. Ні в криницях, ні в потічках, ні в джерельцях, а тим більше у підземному озері води ніхто не рахував і не шкодував: вода ж бо — вічна. Тепер починають розуміти — не хоче підземне озеро так просто розставатись із своїми водами. Зловісна вирва притягує до себе не тільки грунти, а ще й воду з усіх усюд. Геологічні дані про те, що на території району є підземні потоки і навіть озера, мало кого втішають. У поверхневих грунтах води давно немає. У селах копають криниці на 30—40 метрів, але й там вода надовго не затримується. Що буде далі?

Під час розробляння чернелівського проекту навколишнім селам було обіцяно блакитний водяний рай. Справді, майже до десятка сіл паралельно із чернелівським водогоном були протягнуті свої мережі. Такою протяжністю сільських водогонів не міг похвалитись жоден район області. Якщо додати, що воду подавали безкоштовно, стане зрозумілим, що тоді красилівчани справді скочили в озеро із живою водою. Але раювання тривало не довго. До тих пір, коли стало зрозумілим, що мережі потребують постійного затратного обслуговування, а жодна послуга і вода не можуть бути безкоштовними.

Коли для підприємства «Хмельницькводоканал» водопостачання для сіл Красилівського району стало фінансово обтяжливим, воно передало цей підрозділ у районну комунальну власність. Але і район зі своїм бюджетом не зміг винести таке навантаження, через те п'ять років тому все водне господарство району було розділене і передане у сільську комунальну власність. З тогу часу не тільки криниці, а й крани у сільських хатах почали пересихати.

Фінансова вирва поглинула воду

Олександр Зеленюк, сільський голова Волиці та Дубища, вже не знає, в які дзвони бити: не може сільрада, яка на 84 відсотки дотаційна, утримувати свою водомережу. Торік сільське комунальне підприємство мало понад 36 тисяч гривень збитків. Тепер, коли собівартість кубометра води зросла до чотирьох гривень, ці суми збільшаться у кілька разів. А це значить, що підприємству нічим буде заплатити за електроенергію. Отож сільські водогони пересохнуть.

У Великих Зозулинцях — ситуація ще гірша. Для утримання водомереж сільрада змушена була встановити найвищий у районі тариф. Та найприкріше те, що він більш як у півтора разу перекрив тариф обласного центру. Селян обурює те, що їхня ж вода через десятки кілометрів виявляється дешевшою, ніж у них вдома. Борги у сільських комунальників накопичуються швидше, ніж вода, тому за останні п'ять літ енергетики внесли їм майже чотири десятки постанов та попереджень про припинення подачі електроенергії, і десяток разів таки відключали від водопостачання. Як далі підтримувати зношені системи, водонапірні башти, насоси, платити заробітну плату працівникам — відповіді на ці запитання немає.

Оголосивши громадські слухання з проблем водопостачання, депутати, сільські голови, районі фахівці різних галузей, пересічні мешканці сіл в один голос твердили: нехай, врешті, наші проблеми допоможе розв'язати той, хто п'є нашу воду, — обласний центр.

У Хмельницькому чернелівська проблема давно у всіх на устах. Ледь не кожен городянин знає, що чернелівський водогін зносився і необхідно будувати нову гілку. За сім останніх років зуміли збудувати п'ять кілометрів за 16,6 мільйона гривень. Але ж попереду ще шлях майже у тридцять кілометрів. Для завершення будівництва знадобиться близько 160 мільйонів гривень. Тож і міська, і обласна влада шукають всі джерела надходжень.

Утім, красилівчан це мало радує. Адже новий водогін до Хмельницького не тільки не вирішує, а заганяє ще глибше їхні проблеми. 120 кілометрів місцевих водопроводів у п'ятнадцяти селах, півтисячі водозабірних колонок, сотня оглядових колодязів, водонасосні станції — все це у ще гіршому стані, ніж магістральний водогін. А де взяти кошти на їх ремонт, реконструкцію, якщо все це — на балансі сільських рад?

Хмельницька міська влада, розуміючи, що джерело всіх красилівських бід криється в проблемах обласного масштабу, намагається хоч якось допомогти сусідам. Так, населення сіл, що знаходяться вздовж водогону, не платять за водопостачання. До того ж щороку виділяються субвенції на дрібні ремонти та погашення боргів. За три останні роки близько мільйона гривень субвенцій надійшло із державного бюджету. 130 тисяч гривень передав сусідам і хмельницький міський бюджет. По кілька тисяч нашкрібають і сільські бюджети. Але все це разом — краплина у фінансовому морі чернелівських проблем. А нова гілка магістрального водогону готує лише нові проблеми. Адже вона створює нові потенційні умови для збільшення споживання води. А це значить, що красилівська підземна вирва буде рости далі, затягуючи в себе грунти і всі навколишні води. Коли ж нова гілка стане до ладу, усі з'єднані зі старою гілкою сільські мережі залишаться із старими проблемами.

Враховуючи такі перспективи, красилівчани вже не раді, що природа наділила їх таким багатством. Та й ділитись ним із будь-ким уже не хочуть. Але, якщо вже й пити всім з одного джерела, то й проблеми потрібно вирішувати разом. Із водою вони готові повернути обласному центру і всю місцеву мережу водопостачання, аби «Хмельницькводоканал» взяв її на обслуговування, як у старі часи. Зрозуміло, що для останнього це не тільки величезні додаткові клопоти, але ще й серйозне фінансове навантаження. Хоч який би благополучний вигляд не мав бюджет обласного центру, він не готовий втримувати стабільні тарифи на воду навіть у Хмельницькому, не кажучи вже про те, щоб за рахунок дотацій зменшити споживчу вартість води у селах Красилівського району.

Компроміс, який влаштовував би інтереси обох громад, поки що не знайдено. Зате очевидно одне: всім хочеться пити. А оскільки джерело залишається спільним ще на кілька майбутніх десятиліть, то й всі водні питання потрібно вирішувати спільно.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімку: в таких криницях ось уже кілька років немає води.

Фото автора.

Могли бути першими

НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Нещодавно почув, що в одній із латиноамериканських країн за якусь серйозну провину заарештували бика. Подумав, що і тут нас обігнали, а ми могли б бути першими...

Згадав, як будуючи на початку 80-х років уже минулого століття ще молодим слідчим прокуратури в районі, отримав повідомлення про знайдений недалеко від ферми труп. Разом із судово-медичним експертом, працівником міліції виїхали на місце події.

Коли приїхали, то побачили таку картину: на звивистій ґрунтовій дорозі в пилюці валявся картуз, а від нього тягнувся слід прим'ятих стебел, і метрів за 15 лежав труп чоловіка. Це був місцевий житель, який «під градусом» міг вештатися неподалік ферми.

Судово-медичний експерт одразу припустив, що чоловіка збили якимось транспортним засобом, а потім перетягнули в бур'яни...

Я зрозумів, що це не моя підслідність, проте склав протокол огляду місця події і зібрав первинний матеріал. А працівникові карного розшуку Миколі, який курирував цю місцевість, дав вказівку копати глибше та швидше.

Приїхав до прокуратури. Доповів. Прокурор погодився, що матеріали потрібно передати до райвідділу міліції. Підготував супровідну записку і з почуттям виконаного обов'язку все передав секретареві.

На другий день зранку до мого кабінету заходить Микола і так завзято доповідає: «Дмитре Івановичу! Встановив, як сталася смерть в отих бур'янах. Там не все так просто! З'ясувалося, що на фермі відв'язався і вже три дні як утік здоровенний та агресивний бугай, що він там людей полохав... Ймовірніше за все, це він бідолаху на рогах у бур'ян заніс».

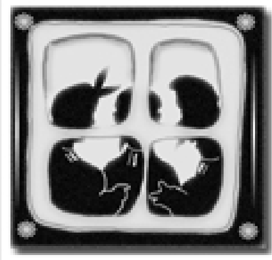
Я аж встав із-за столу. Широко відкритими очима дивлюся на нього і кажу: «Миколо, ти оце серйозно?!!! То ти знаєш, що нам тепер потрібно бика заарештувати?»

Він зразу позадкував до виходу і мені: «Я все зрозумів, все зрозумів і більше з такими версіями до вас приходити не буду».

Пішов. А прикро. Могли б прославитися...

Дмитро ЩЕРБАНЬ,
ветеран прокуратури.

Харків.

ОТАКОЇ!

Чверть століття носив у собі... рушник

Японські лікарі, які оперували пацієнта, виявили замість пухлини забутий хірургічний рушник. Він знаходився у черевній порожнині 49-річного чоловіка впродовж чверті століття. Рушник забули хірурги в 1983 році під час нескладної операції з приводу виразки шлунка. Донедавна це не викликало у потерпілого ніяких скарг, а наприкінці травня він відчув біль у животі й звернувся до лікарні загального профілю Асахі. Обстеження виявило восьмисантиметрове утворення, що прийняли за пухлину, і японця відправили на операцію.

Представник лікарні Асахі повідомив, що рушник був синьо-зеленим, хоча й не можна з упевненістю стверджувати, який колір він мав спочатку. Хірурги відвідали постраждалого й вибачилися перед ним. Пацієнт не має наміру подавати до суду на лікарню, керівництво якої обговорює із ним компенсацію інциденту.

ПОВЕРНЕННЯ ТЕДА

Улюблене плюшеве ведмежа

Агентство Telegraph повідомляє про зворушливий випадок, що стався з англійською сім'єю на відпочинку в Іспанії, коли плюшеве ведмежа, забуте в аеропорту Герони, повернули його хазяйці за сприяння сотень людей, пересилаючи по всій Європі.

Семирічна Джеймі Армстронг згадала про свого оранжевого Теда, вже перебуваючи на борту літака, яким вона відлітала з батьками до Великобританії. З естетичної точки зору ведмедик не представляв ніякої цінності: «Тед — одноокe, облізле плюшеве ведмежа, заштопане з усіх боків. Тільки дитина могла так сильно прив'язатися до нього», — пояснює мати дівчинки. Проте він передавався за спадком у сім'ї Армстронгів ось уже 50 років, і батьки вирішили повернути улюблену іграшку дочці незважаючи ні на що. Сама Джеймі була така засмучена, що не змогла спати дві ночі, і її довелося навіть показати лікареві.

Проте керівництво аеропорту відмовилися переслати іграшку й вимагало, щоб за нею хтось з'явився особисто. Батьки Джеймі через туристичне агентство розіслали по Іспанії електронні листи з проханням про допомогу — і отримали сотні відповідей. Оранжевого Теда чиновники аеропорту врешті-решт віддали одному з турагентів, і ведмедик розпочав свою 16-денну подорож Іспанією і Францією. У Тулузі він «пересів» на літак, що летів до Англії. Теда, який прибув на рідну землю, поштою було доставлено безутішній хазяйці. Загалом він подолав 4800 кілометрів.

У кого є дар передбачення?

ЦЕ ЦІКАВО

Психіка жінок менш захищена, ніж психіка чоловіків. Це люди з тонкими межами психіки. Вони швидше змінюють свої погляди, коли набувають нового досвіду. У них навіть без видимих причин змінюється настрій. Це не обов'язково психічно неврівноважені особистості.

Колаж з сайту www.liveinternet.ru.

Мати дуже тонкий психічний бар'єр — не зовсім добре. Але передчуття такої людини може стати в нагоді. Так, спостереження вчених ще на початку минулого століття виявили дивну особливість. До уваги було взято 200 залізничних і 50 авіакатастроф. Цікаво, що в цих поїздах чи літаках завжди було значно менше пасажирів — майже наполовину. Така сама картина — в інших країнах у різні роки, коли були катастрофи. Пізніше на цей факт звернули увагу. Вчені дійшли такого висновку: не тільки екстрасенси чи люди з тонким бар'єром психіки, а й звичайна людина здатна передчувати біду. Отож іноді корисно прислухатися до себе, до свого підсвідомого. В більшості людей (не тільки в жінок) наближення аварії чи катастрофи викликає тривожні передчуття, які важко пояснити.

А ось майже свіжий приклад (про це було надруковано в одній із київських газет). Тільки окремі кабардино-балкарські газети сповістили про селевий потік, який майже повністю зруйнував гірське село Булунгу. Подія страшна. Це — як землетрус чи цунамі. Гине майже все живе. В Булунгу загинула тільки одна людина і кілька корів. Незадовго до катастрофи більшість жителів з різних причин пішли зі своїх домівок. Хто — на пасовисько чи в сусіднє село на весілля, хто — поніс обід родичам у гори чи поїхав до райцентру просто походити по магазинах. Але й це ще не всі дива. Будинки тих, хто в день стихійного лиха все-таки залишився вдома, смертоносний потік обійшов. Ось так.

Річ у тому, що в наших далеких предків органи чуття були розвинуті краще, ніж у сучасної людини. Пізніше все надчуттєве атрофувалося. І тільки в екстремальних випадках пробуджується «система підсвідомої сигналізації». Причому в таких формах, які не можна пояснити. Але пробуджується не в усіх, інакше не гинули б люди. Та хоч би як там було, в диких племен і навіть у сільських мешканців ці передчуття менш атрофовані, ніж у жителів міста.

Таїса МОСТОВА.

КОРИСНО ЗНАТИ

Морозиво — найкращий засіб від стресу

Нарешті й наука зрозуміла, чому діти та дорослі так полюбляють морозиво. Виявляється, воно чудово знімає стрес. Молоко й вершки містять триптофан — ефективний природний транквілізатор, що заспокоює нервову систему та підіймає настрій.

Що ж до шоколаду, який частенько містять холодні ласощі, то довго вважалося, що він впливає на мозок подібно наркотику. Погана слава тягнеться за шоколадом і какао з того часу, як каліфорнійський фармаколог Піанеллі та його

колеги виявили в бобах какао речовини, схожі з деякими компонентами марихуани.

Проте нещодавно група американських учених з Інституту хімії біомолекул «реабілітувала» шоколад і какао: з'ясувалося, що концентрація в них злощасних сполук украй низька, до того ж вони розкладаються в шлунку, не досягаючи мозку.

А інші дослідники знайшли в шоколаді речовину, споріднену з адреналіном.

На сторінці використано інформації Укрінформу.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Чомучка відповідає на запитання

ПОГРАЙМОСЯ

У рубриці «Посиденьки» за 18 березня ми поставили запитання і запропонували читачам надіслати нам цікаві й оригінальні відповіді. Най-най... ми періодично будемо публікувати на наших «Посиденьках». Для тих, хто пропустив минулі запитання, повторюємо їх, а разом даємо і перші варіанти відповідей читачки Катерини Мовчан з Одеської області. Тож, шановні завсідники «Посиденьок», ми чекаємо ваших листів!

1. Чому Сонце робить шкіру темнішою, а волосся світлішим?

Тому, що голова розташована вище, а волосся освічується сонцем. Тож воно і здається світлішим. А шкіра в тіні від гриви волосся — темнішою.

2. Чому жінки не можуть наносити туш на вії із закритим ротом?

Нанесення туші на вії потребує великої старанності, і в таких випадках завжди висувається кінчик язика.

3. Чому в газеті ви ніколи не бачили інформацію про те, що провидиця виграла в лотерею?

Провидиці не грають в азартні ігри, щоб не виявилася неспроможність їхнього дару.

4. Чому слово «абревіатура» таке довге?

Слово «абревіатура» наочно показує, наскільки повне слово довше і «нелегковимовне», ніж скорочене.

5. Чому лікарі називають те, що вони роблять, «практикою»?

Напевно, щоб не було претензій від хворих: що візьмеш із практиканта?

6. Чому, щоб закінчити роботу у Віндовс, потрібно натиснути на «Пуск»?

Усе просто: кнопка «пуск» відпускає людину з роботи.

7. Чому лимонний сік зроблений з концентрату, а засіб для миття посуду — зі справжнього лимона?

А кому спаде на думку пити засіб для миття посуду? Роблять його менше, ніж лимонного соку, обходяться одним лимонного соку.

8. Чому людина, що вкладає ваші гроші, називається розорювачем (брокер у перекладі з англ. — саме той, що розоряє)?

Либонь, брокер натякає, що він — любитель трохи розоритися, подебоширити.

9. Чому час, коли рух машин найповільніший, називається «година поспіху»?

Усе за принципом: тихіше їдеш — далі будеш.

10. Чому немає їжі для котів зі смаком мишей?

Тому що котів від лову мишей ніхто не звільняв. От здобич їм і приїлася.

11. Коли виходить новий корм для собак з «новим і поліпшеним смаком», хто його пробує?

Безперечно, що самі виготовлювачі і куштують.

12. Навіщо стерилізують голку шприца, коли страчують через ін'єкцію?

Можна і не стерилізувати. Але звичка — друга натура.

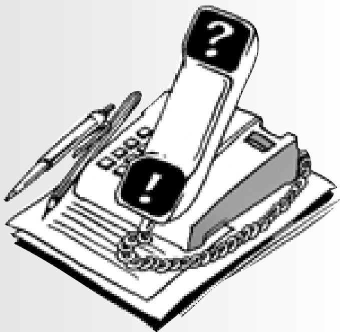
13. Чому літаки не роблять з того матеріалу, з якого виготовлено «чорний» ящик?

Ну, навіщо ж віднімати «хліб» у розвідувачів МНС? До того ж зникне очікування сенсації, що лоскоче нерви.

Шановна редакціє! Можна було б дати наукові відповіді, але, думаю, «посиденьківці» віддадуть перевагу більш легким і дотепним тлумаченням.

Катерина МОВЧАН.

Новоселиця
Татарбунарського району
Одеської області.

Прогул чи звичайна відсутність?

Через певні сімейні обставини я не зміг вийти на роботу (один день). На жаль, вчасно повідомити на фірмі теж нікого не міг. Керівництво вважає це прогулом, проте я категорично заперечую: у мене були поважні причини. Як довести свою правоту? Що говорить про прогули та відсутність на роботі за сімейними обставинами закон?

Антон САМОЙЛЕНКО.

Дніпропетровськ.

Відповідає заступник начальника Юридичного управління Міністерства праці та соціальної політики України, начальник відділу Олена ТУЛІНА:

— Пункт 4 статті 40 Кодексу законів про працю визначає як прогул — відсутність на роботі, в тому числі більше трьох годин протягом робочого дня, без поважних причин.

Наявність поважних причин може бути визнана у разі доведеної непрацездатності працівника, хоча б вона і не була підтверджена лікарняним листком, відмови працівника від переміщення, якщо робота протипоказана працівникові за станом здоров'я. Поважними можуть бути визнані і причини сімейно-побутового характеру, якщо вихід працівника на роботу за наявності таких причин міг би заподіяти працівникові або іншим особам шкоду, що значно перевищує ту шкоду, що заподіяна власникові невиходом на роботу.

Прогулом без поважних причин пункт 24 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 1992 року №9 «Про практику розгляду судами трудових спорів» визначає, зокрема, відсутність на роботі (в тому числі більше трьох годин протягом робочого дня) у зв'язку з поміщенням до медвитверезника, самовільне використання без погодження з власником або уповноваженим ним органом днів відгулів, чергової відпустки, залишення роботи до закінчення строку трудового договору чи строку, який працівник зобов'язаний пропрацювати за призначенням після закінчення вищого чи середнього спеціального учбового закладу.

Оцінка причин порушення трудової дисципліни (в тому числі вчинення прогулу) як поважних може здійснюватися як безпосередньо власником або уповноваженим ним органом, так і органом, до якого здійснюється оскарження накладення дисциплінарного стягнення (комісією з трудових спорів, судом), або органом, який розглядатиме спір про звільнення за прогул (судом).

Вичерпного переліку поважних причин відсутності на роботі, так само як і поняття «відсутність на роботі за сімейними обставинами», законодавство про працю України не містить.

Закінчити навчання у школі можна

Свого часу я зміг закінчити лише сім класів середньої школи в Ростовській області Російської Федерації. А потім потрапив за грати (за злісне хуліганство). Там я займався самоосвітою та фізичним самовдосконаленням. Моя мама вдруге вийшла заміж і оселилася з вітчимом на Луганщині. Я теж став громадянином України, чесно працював різноробочим, вантажником, сторожем, кочегаром. Проте амбіції не дають мені спокою: мої ровесники закінчили школи, технікуми, вузи, а я пасу задніх! Якось переглядав старий-добрий фільм «Велика перерва». Тоді звичайний роботяга міг отримати середню освіту у вечірній школі, адже така форма навчання передбачалася тодішнім законодавством. Ось мене і зацікавило таке: як у сучасній Україні людині середнього віку отримати атестат про закінчення загальноосвітньої школи? Потім, сподіваюся, скласти тестування і вступити до університету (на заочну форму навчання). Можливо, є якісь варіанти? Куди для цього потрібно звернутися? З нетерпінням чекатиму відповіді на моє запитання у газеті «Голос України».

Олег БЕРЕСТ.

Курячівка
Білокуракинського району
Луганської області.

Фото з сайта www.channel4.com.

Відповідає директор Департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Міністерства освіти та науки України Олег ЄРЕСЬКО:

— З метою створення умов для рівного доступу до якісної освіти Міністерство освіти і науки України розробило Положення про екстернат у загальноосвітніх навчальних закладах. Зазначене положення затверджене наказом Міністерства освіти та науки України від 19.05.2008 року №431, зареєстроване в Міністерстві юстиції України 04.06.2008 року за №498/15189 й вводиться в дію у загальноосвітніх навчальних закладах з 2008/2009 навчального року.

Для зарахування на екстернат потрібно звернутися до місцевого органу управління освітою, який визначає загальноосвітній навчальний заклад, на базі якого здійснюватиметься навчання. Приймання заяв на екстернат починається з жовтня і закінчується, як правило, не пізніше 1 березня поточного навчального року.

Для проходження річного оцінювання та атестації, окрім заяви, екстерни подають документ про наявний рівень освіти. Проходження атестації екстерном за курс базової та повної загальної середньої освіти здійснюється відповідно до Положення про державну підсумкову атестацію учнів (вихованців) у системі загальної середньої освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти та науки України від 18.02.2008 року №94, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27.02.2008 року за №151/14842.

Екстерн має право брати участь у зовнішньому незалежному оцінюванні на загальних підставах.

Доблесна праця нікому не потрібна?

Після закінчення школи я 35 років працювала у тваринництві. Заробила майже два стажі. Маю вагомі нагороди: «Ударник комуністичної праці», «Ювілейна медаль», медаль «За доблесну працю». Отримую ж пенсію — 560 гривень (з добавкою 47 грн. за «дітей війни»). Звернулася у свій райсоцзабез, а там пояснили, що у мене малий коефіцієнт. Але ж я добре працювала, за що й отримала високі нагороди, а пенсію нараховують нарівні з «гультяями», які ще й сміються, мовляв, ти працювала, а ми ні. Це справедливо? Вони здоров'я своє зберегли, а ми, трудівники, віддаємо пенсії на ліки, та ще й у селі лікарню закрили. Як хочеш, так і живи. Роз'ясніть мені, будь ласка, чи повинні мені доплачувати за нагороди?

Катерина БАКЛАН.

Стольне
Менського району
Чернігівської області.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валентина НИКИТЕНКО:

— При визначенні осіб, які мають право на призначення пенсії за особливі заслуги перед Україною, органи Пенсійного фонду України керуються Законами України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною», «Про державні нагороди України», «Про почесні звання України».

У статті 1 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» перелічені категорії громадян України, яким встановлюються пенсії за особливі заслуги перед Україною, зокрема:

— Героям України, Героям Радянського Союзу, Героям Соціалістичної Праці, особам, нагородженим орденом Леніна, орденом Слави трьох ступенів, орденом Трудової Слави трьох ступенів, чотирма і більше медалями «За відвагу», чотирма і більше орденами України та колишнього Союзу РСР, повним кавалерам ордена «За службу Батьківщині у Збройних Силах СРСР», особам, відзначеним почесним званням України, колишніх Союзу РСР та Української РСР «народний», матерям, які народили п'ятеро і більше дітей та виховали їх до шестирічного віку. При цьому враховуються діти, усиновлені в установленому законом порядку;

— особам, відзначеним почесним званням України, колишніх Союзу РСР та Української РСР «заслужений», почесним званням України «Мати-героїня», державними преміями України, колишніх Союзу РСР та Української РСР, нагородженим одним із орденів України або колишнього Союзу РСР, Почесною грамотою Президії Верховної Ради Української РСР або Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР, а також особам, яким до 1 січня 1992 року було встановлено персональні пенсії союзного чи республіканського значення.

Такі нагороди, як «Ударник комуністичної праці», «Ювілейна медаль», медаль «За доблесну працю» зазначеними законами не передбачені.

Відновити історичну справедливість

Декілька років передплачую газету «Голос України», в якій знаходжу багато цікавої інформації. У номері за 10 червня цього року прочитав замітку про те, що в центрі Одеси знайшли залишки стародавнього міста. Автор зауважує, що це може, та й повинно, послужити підставою вважати місто набагато старшим. До цієї знахідки були лише припущення, що на цьому місці в античні часи було поселення. У Сімферополі, Севастополі відомо багато споруд з тисячолітньою історією, проте чомусь вік цих міст обчислюється лише у двісті з невеликим років. Із літератури відомо, що вік населеного пункту обчислюється з часу першої згадки про нього. Мене цікавить думка істориків: чому у вказаних випадках це правило не застосовується і що треба зробити, щоб відновити історичну справедливість?

Р. ІЛЬЯСОВ.

Сімферополь.
Крим.

Відповідає науковий співробітник Інституту історії НАН України, кандидат історичних наук Олександр ОДРІН:

— Передусім хочу зауважити, що відомі науковцям писемні джерела не містять достовірних згадок про існування античного міста (а не просто поселення) на місці сучасної Одеси. А щодо археологічних матеріалів, виявлених у районі Приморського бульвару, то вони науковому загалу відомі вже понад століття, а стаціонарні розкопки цього поселення і його могильника проводилися ще у середині 70-х років минулого століття. При цьому слід наголосити, що жодних містобудівних елементів, які б засвідчили знаходження там міського центру, як, наприклад, громадські будівлі, ринкова площа (агора) чи храмова ділянка (теменос) на означеному місці знайдено не було. Сам по собі факт виявлення решток кам'яних будівель чи черепиці аж ніяк не може вважатися свідченням існування міського центру, оскільки кам'яне домобудівництво було звичайним у сільських поселеннях в околицях античних міст.

Безумовно, цілком можливо, що в процесі подальших археологічних досліджень станеться відкриття залишків античного міста на території сучасної Одеси. Одначе стверджувати про це лише на підставі виявлених знахідок вочевидь передчасно.

Подарунок на майбутнє

Я хочу подарувати своєму онуку будинок, що залишився у мене в селі. Проте дитині ще тільки 12 років. Хто і як буде розпоряджатись цим майном?

Іван ДУДКО.

Полтава.

Фото з сайта www.letsgoodessa.com.

Відповідає юрист Ігор САНДУГЕЙ:

— Майном малолітньої дитини розпоряджаються і управляють батьки. Це вони роблять спільно за взаємною згодою, дбаючи про збереження та використання майна дитини в її інтересах. І якщо дитина може самостійно визначити свої потреби та інтереси, батьки повинні враховувати такі потреби та інтереси. Варто наголосити, що майном батьки управляють і розпоряджаються спільно. Тобто: при вчиненні одним із батьків правочинів (укладенні договорів) щодо майна дитини вважається, що він діє за згодою другого з батьків. Другий з батьків має право звернутися до суду з вимогою про визнання договору недійсним як укладеного без його згоди, якщо цей договір виходить за межі дрібного побутового. У випадку з нерухомістю повинна бути письмова нотаріально засвідчена згода другого з батьків. Якщо від майна отримується якийсь дохід (наприклад, орендна плата), то його батьки мають право використовувати на виховання та утримання інших дітей та на невідкладні потреби сім'ї. І останнє: якщо батьки неналежно виконують обов'язки щодо управління майном, то це є підставою для відшкодування ними завданої матеріальної шкоди та повернення доходів, одержаних від управління майном.

А вже після припинення управління (з настанням повноліття дитини) батьки зобов'язані повернути дитині майно, яким вони управляли, а також доходи від нього.

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановою від 25.06.2004 року по справі № 08/4150 визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру щодо сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Дружба» (19214 , с. Тетерівка, Жашківський район, Черкаська область, ідентифікаційний код 03792616, р/р 260043174901 в Білоцерківській філії ВАТ «ВТБ Банк» м. Б. Церква, МФО 321325).

Ухвалою Господарського суду Черкаської області по справі № 14-08/4150 строк завершення ліквідаційної процедури та повноваження ліквідатора арбітражного керуючого Білика Олександра Анатолійовича (м. Черкаси, вул. Конєва, 13, кв. 87, ліцензія міністерства економіки України, серія АБ 176257 від 03.10.2005 р.) продовжено до 25.12.2008 р.

Постановою від 09.07.2008 р. господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушена справа № 11/67 про банкрутство та визнано банкрутом громадянина-підприємця Кирилюка Анатолія Григоровича, Інд. номер 22538033562500, смт. Димитрово, Олександрійського району, Кіровоградської області, вул. Панфілова, 13, кв. 2; р/р 26009442050100, в Дніпропетровської обласної дирекції, МФО 305653, ВАТ «Райффайзен Банк Аваль».

Ліквідатором призначена Чеснова Наталя Володимирівна, ліцензія АБ 216702, 49033, м. Дніпропетровськ, А\С 2047, тел. 36-10-75.

Відкрите акціонерне товариство «Комерційний банк «КРЕДИТ-ОПТИМА»

повідомляє, що 22 вересня 2008 року о 10.00 годині відбудеться загальні збори акціонерів ВАТ «КБ «КРЕДИТ-ОПТИМА» за адресою: м. Київ, вул. Дмитрівська, 69.

Порядок денний:

1. Про обрання голови та секретаря загальних зборів акціонерів банку.
2. Про зміну назви банку.
3. Про затвердження статуту банку в новій редакції в зв'язку з перейменуванням.
4. Про підтвердження повноважень органів управління банку.

Реєстрація учасників зборів - 22 вересня 2008 року з 9:00 до 9:45.

Постановою Господарського Суду Дніпропетровської області по справі № Б40/450-07 від 08 січня 2008 року визнано банкрутом Сільськогосподарський виробничий кооператив «Межиріч» (51473, Дніпропетровська область Павлоградський р-н, с. Межиріч, вул. Молодіжна; код ЄДРПОУ 03742179; р/р 3579530171132 у ФВ «Промінвестбанк» м. Павлоград, МФО 305556) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Пристромко Максима Петровича, ліцензія АВ № 347282, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 22, тел. (067) 470-85-93.

Постановою господарського суду Луганської області від 20.06.2008 р. по справі № 21/45б визнано банкрутом ПП «Міг і НМ», код ЄДРПОУ 33359596, юридична адреса: 93105, Луганська обл., м. Лисичанськ, вул. Жовтнева, 162. Відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Луганської області від 01.04.2008 р. по справі № 22/31б визнано банкрутом ТОВ «Лисклоремонт», код ЄДРПОУ 31806007, юридична адреса: 93100, Луганська обл., м. Лисичанськ, вул. Енергетиків, 97. Відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Луганської області від 29.01.2008 р. по справі № 22/11б визнано банкрутом ТОВ «Лисичанський торговий дім», код ЄДРПОУ 13380398, юридична адреса: 93100, Луганська обл., м. Лисичанськ, вул. Ворошилова, 5. Відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Луганської області від 03.07.2008 р. по справі № 12/58б визнано банкрутом ПП «Клото — плюс», код ЄДРПОУ 33537733, юридична адреса: 93100, Луганська обл., м. Лисичанськ. вул. Ворошилова, 5/26, Відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Луганської області від 05.05.2008 р. по справі № 12/48б визнано банкрутом ПП «Лис Онлайт», код ЄДРПОУ 33732372, юридична адреса: 93120, Луганська обл., м. Лисичанськ, проспект Леніна, 111/111. Відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Луганської області від 15.07.2008 р. по справі № 21/58б визнано банкрутом ПП «Фірюза», код ЄДРПОУ 33359622, юридична адреса: 93105, Луганська обл., м. Лисичанськ, вул. Українська, 24/2. Відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по даним справам призначено ДПІ у м. Лисичанську, адреса: 93113, Луганська обл., м. Лисичанськ. вул. Свердлова, 347. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Печатки, штампи, свідоцтва про державну реєстрацію та установчі документи вищезазначених підприємств вважати недійсними.

До уваги акціонерів ВАТ «Переяславський ЕКХП»

Запрошуємо ВАС прийняти участь в загальних зборах акціонерів ВАТ «Переяславський експериментальний комбінат хлібопродуктів», які відбудуться

19 вересня 2008 року о 12 годині за адресою:

Київська область, Переяслав-Хмельницький р-н, с. Переяславське, вул. Привокзальна, 2.

Телефон для довідок (267) 2-81-67.

Реєстрація проводитиметься в день проведення зборів в приміщенні актового залу комбінату хлібопродуктів з 10-00 год. до 11-45 год.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про укладання з ВАТ «Укрексімбанк» Генеральної угоди та відкриття в її межах невідновлюваних кредитних ліній з загальним лімітом заборгованості в сумі 25 000 000,00 (двадцять п'ять мільйонів) гривень.
2. Про надання в заставу за Генеральною угодою, що укладається між ВАТ «Переяславський ЕКХП» та ВАТ «Укрексімбанк», та за Генеральною Угодою від 26.11.07 № 151207N6, що укладена між СП ТОВ «Нива Переяславщини» та ВАТ «Укрексімбанк», майнового комплексу ВАТ «Переяславський ЕКХП».
3. Про надання права підпису відповідних генеральної угоди, кредитних договорів та договорів іпотеки, застави, майнової поруки.

Для реєстрації акціонерів, акціонери повинні мати при собі паспорт; довірені особи - паспорт та доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

ПРАВЛІННЯ ВАТ «Переяславський ЕКХП»

Повідомлення про результати проведення торгів

1. Замовник торгів: Товариство з обмеженою відповідальністю "СГС ПЛЮС", ЄДРПОУ 32294088

1.1. Поштова адреса: 99000, АР Крим, пгт Інкерман, вул. Ангарська 10

2.Інформація про предмет закупівлі: **реконструкція вимірювальної частини пристанційного вузла " СГС ПЛЮС" з елементами Автоматизованої системи комерційного обліку електроенергії.**

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане в газеті "Голос України"

№ 338 від 08.05.2008 р., а також на офіційному Інтернет-сайті НКРЕ України

www.nerc.gov.ua. за № 65426.

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою 07.07.2008р.

5. Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ): .

6.Інформація про переможця торгів: ТОВ "Будівельно - інвестиційна компанія

"Місто", код ЄДРПОУ 33746186

6.1. Поштова адреса переможця: 95000, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Кубанська, 23А

6.2. Телефон/факс (0652) 54-98-82

Постановою господарського суду Донецької області від 23.07.08 р. по справі 3/1436 визнано банкрутом Іловайське державне торговельно-виробниче підприємство робітничого постачання "Магістраль" (вул..Першотравнева, 114, м.Іловайськ, Донецька область, 86793; ЄДРПОУ 01101938; рах. 2600901516035 в філії ВАТ Укрексімбанк" в м.Донецьку, МФО 334817) та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Фурсова Віталія Гавриловича (вул.Челюскінців, 6.140, кв.161, м.Донецьк, 83001).

Претензії поточних кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області від 03 липня 2008 року СВК «Перемога» (09541, с. Станишівка Таращанського району Київської області, ЄДРПОУ 31654434) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором боржника призначено управління Пенсійного фонду України у Таращанському районі, контактний телефон: 8 (266) 5-47-80.

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ ПРИЙОМ СЛУХАЧІВ

на навчання за денною, вечірньо-заочною, заочною та заочно-дистанційною формами навчання за спеціальностями галузі знань «державне управління» з наданням відповідного освітньо-кваліфікаційного рівня магістра.

Термін навчання за денною формою — 18 місяців, за вечірньо-заочною, заочною та заочно-дистанційною — 30 місяців. На навчання приймаються громадяни України, які мають вищу освіту (диплом спеціаліста або магістра).

Прийом на навчання здійснюється відповідно до Закону України «Про вищу освіту» та за умовами, визначеними Положенням про прийом слухачів до Національної академії державного управління при Президентові України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2004 року № 468 із змінами.

Документи подаються особисто до приймальної комісії з 1 по 25 серпня 2008 року.

Вступні екзамени проводяться з 27 по 29 серпня.

Зарахування — до 30 серпня.

Початок занять з 1 вересня.

Приймальна комісія Національної академії працює щодня, крім суботи та неділі, з 9 до 18 години за адресою:

Національна академія (м. Київ)
03057, м. Київ, вул. Ежена Потьє, 20,
тел.: (044) 455-69-02.
www. academy. gov. ua

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29,
тел.: (056) 745-52-41.

Львівський регіональний інститут державного управління
79491, м. Львів, смт. Брюховичі, вул. Сухомлинського, 16,
тел.: (032) 244-81-12.

Одеський регіональний інститут державного управління
65009, м. Одеса, вул. Генуезька, 22,
тел.: (048) 263-86-55.

Харківський регіональний інститут державного управління
61050, м. Харків, Московський проспект, 75,
тел.: (057) 732-65-05.

Ліцензія МОН України серія АВ № 159031 від 29.08.2006 року

ПРИКАРПАТСЬКА УНІВЕРСАЛЬНА ТОВАРНА БІРЖА ЗАКАРПАТСЬКЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

Біржовий бюлетень

У відповідності з заявкою на продаж майна та договором - доручення ДПІ у Виноградівському районі на аукціонні торги виставляється нерухоме майно, що належить державному підприємству радгосп "Виноградівський":

Об'єкти продажу:

ЛОТ №1: адмінбудинок літери "А", загальною площею 1259.5 м^2, що розташований за адресою: Закарпатська область, Виноградівський район, с. Букове, вул.. Виноградна, буд.2. Рік побудови- 1986 рік. Будівля знаходиться у задовільному стані. Фундаменти - бутобетонні. Стіни, перегородки- цегляні. Перекриття- залізобетонне, покрівля- шиферна, двері та вікна - дере'яні, оздоблення- фарбування просте,підлоги- дощаті. Інженерні комунікації- електроосвітлення, водогін, каналізація, опалення - в неробочому стані. Початкова вартість становить 728700 гривень без ПДВ, ПДВ- 145740 гривень, **всього з ПДВ - 874440 гривень.**

Земельна ділянка в ціну продажу не входить. Питання землекористування покупець вирішує самостійно згідно чинного законодавства.

ЛОТ №2: Навіс для сільськогосподарських машин літери "Е", загальною площею 620.3 м^2, що знаходиться за адресою: Закарпатська область, Виноградівський район, с. Широке, вул.. Миру, буд. 101. Рік будівництва -1971 рік. Будівля знаходиться в задовільному стані. Будівля складного конструктивного виконання: частина будівлі навісу (поз.6 на плані загальною площею 326.3 м^2 - одноповерхова), інша частина будівлі- двоповерхова. Фундаменти- бутовобетонні, стрічков; стіни, перегородки-цегляні; оздоблення- штукатурка та вапняне пофарбування, перекриття- залізобетонне; Покрівля- шиферна; вікна, двері- деревяні. Ворота- металеві4 підлоги- бетонні та дощаті.; інженерні комунікації- електропостачання- потребує повної заміни. Початкова вартість становить 74900 гривень без ПДВ, ПДВ- 14980 гривень, **всього з ПДВ - 89880 гривень.**

Земельна ділянка в ціну продажу не входить. Питання землекористування покупець вирішує самостійно згідно чинного законодавства.

Майно продається в погашення заборгованості перед бюджетом та цільовими фондами.

Організатор аукціону Прикарпатська універсальна товарна біржа Закарпатське представництво, його адреса: Закарпатська область, м.Мукачево, вул. Я.Мудрого, 1, 3- ій поверх; тел./факс: 2-23-43.

Аукціон відбудеться за місцем знаходження організатора аукціону через 10 робочих днів від дня публікації, а саме: ***21 серпня 2008 року об 11.00 годині.*** З об'єктами продажу можна ознайомитись в робочі дні по місцю їх розташування.

При подачі заяви потенційні покупці сплачують окремими платіжними дорученнями: гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової ціни заявленого об'єкта продажу, реєстраційний збір - 17 гривень, плата за квиток учасника аукціону - 17 гривень, на розрахунковий рахунок організатора аукціону -Прикарпатської універсальної товарної біржі **р/р №26005000005922 в ВАТ "Електрон Банк", м. Львів, МФО 325213, код ЗКПОУ 30106752.**

За довідками звертатися за телефонами:

у м.Мукачево, Закарпатської області: (803131)2-23-43 -брокерська контора ТОВ "Бізнес - Консалтинг", з 10.00 до 17.00 год.

у м. Виноградів, Закарпатської області: (803143) 2-10-75 - ДПІ у Виноградівському районі.

Постановою господарського суду Донецької області від 23.07.08 р. по справі 3/1436 визнано банкрутом Іловайське державне торговельно-виробниче підприємство робітничого постачання «Магістраль» (вул. Першотравнева, 114, м. Іловайськ, Донецька область, 86793; ЄДРПОУ 01101938; рах. 2600901516035 в філії ВАТ Укрексімбанк» в м. Донецьку, МФО 334817) та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Фурсова Віталія Гавриловича (вул. Челюскінців, б. 140, кв. 161, м. Донецьк, 83001).

Претензії поточних кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою № 15/121-б від 06.04.2004 р. господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнано банкрутом Українсько-італійське спільне підприємство Товариство з обмеженою відповідальністю «Колір» (м. Київ, просп. Червонозоряний, 130, р/р 2600300490033 в АКБ «Правекс-банк», м. Київ. МФО 321983, код ЄДРПОУ 19258631) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шевчука Олега Вікторовича (ліцензія серії АА № 216944 від 28.04.2005 р., тел. 8-050-357-40-25).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 04215, м. Київ, пр-т Радянської України, б. 32-г, кв. 5.

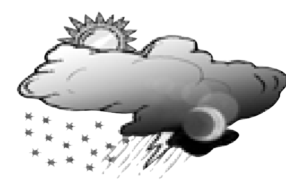
Постановою від 19.01.2007 р. у справі № 22/52б Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгово-промислова група «Схід» (ідентифікаційний код № 30008779, 91000, м. Луганськ, вул. Жовтнева, 4, р/р 26003101930 в АБ «Укркомунбанк», МФО 304988) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Островського Вадима Анатолійовича (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, буд. 2, кв. 32; ліцензія АБ № 116234 від 19.01.2005 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

СПОРТ

№ 146 (4396) ВІВТОРОК, 5 СЕРПНЯ 2008

6 серпня в Україні мінлива хмарність, місцями короткочасні дощі. Вітер південно–західний з переходом на північно–західний, 5—10 м/с, на високогір'ї Карпат пориви 17—22 м/с. Температура вночі 14—19°, на узбережжі морів до 22°, у західних та північних областях 10—15°; вдень на заході та півночі 20—25°, на решті території 23—28°.

ЦЬОГО ДНЯ, 5 СЕРПНЯ

❐ **1649**. Розпочалася битва під Зборовом. ❐ **1858**. Закінчено прокладання першого трансатлантичного кабеля телеграфного зв'язку між Великобританією та США. ❐ **1898**. Народився російський поет Василь Лебедєв-Кумач. Автор популярних і нині пісень для естради та кінокомедій («Веселі хлоп'ята», «Волга-Волга» та ін.). ❐ **1903**. Народився великий український бас Борис Гмиря. ❐ **1940**. Помер історик та письменник, автор тритомної «Історії запорозьких козаків» Дмитро Яворницький. ❐ **1941**. Розпочалась оборона Одеси. (Тривала до 16 жовтня.)

«Оскал» харків'ян налякав киян

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 3-й тур.

«Чорноморець» — «Карпати». 3:0. 7 500 глядачів. **Арбітр** — Іщенко (Київ). **Голи**: Васкез, 27, Карицько, 47, 66.

«Львів» — «Дніпро». 0:1. 12 000 глядачів. **Арбітр** —Годулян (Одеса). **Гол**: Корніленко, 72.

«Харків» — «Арсенал». 1:1. 8 500 глядачів. **Арбітр** — Грисьо (Львів). **Голи**: Чеберячко, 45 — Симоненко, 66.

«Динамо» — «Металіст». 1:2. 12 500 глядачів. **Арбітр** — Шмигельський (Львів). **Голи**: Нінкович, 45+1 —Валяєв, 38, Коельо, 67.

«Кривбас» — «Металург» Д. 1:2. 4 000 глядачів. **Арбітр** — Венгер (Київ). **Голи**: Мелащенко, 53 — Фернандеш, 37 (п), Зотов, 88.

«Зоря» — «Металург» Зп. 0:0. 12 000 глядачів. **Арбітр** — Орєхов (Київ).

«Таврія» — «Ворскла». 1:3. 6 000 глядачів. **Арбітр** — Абросимов (Одеса). **Голи**: Любенович, 16 — Кравченко, 20, Цуррі, 31, Кулаков, 42.

«Шахтар» — «Іллічівець». 3:0. 18 500 глядачів. **Арбітр** — Задиран (Дніпропетровськ). **Голи**: Нефьодов (автогол), Селезньов, 83, Брандау, 85. **Вилучено** Фернандіньо («Шахтар», 63, удар суперника рукою в обличчя).

	В	Н	П	М	О
1. «Металург» Д	**3**	**0**	**0**	**4—1**	**9**
2. «Металіст»	**2**	**1**	**0**	**6—2**	**7**
3. «Динамо»	**2**	**0**	**1**	**6—3**	**6**
4. «Ворскла»	2	0	1	4—2	6
5. «Арсенал»	1	2	0	3—2	5
6. «Зоря»	1	2	0	2—1	5
7. «Шахтар»	1	1	1	4—3	4
8. «Кривбас»	1	1	1	3—3	4
9. «Дніпро»	1	1	1	2—3	4
10. «Чорноморець»	1	0	2	3—2	3
11. «Львів»	1	0	2	2—3	3
12. «Іллічівець»	1	0	2	2—5	3
13. «Харків»	0	2	1	1—2	2
14. «Металург» Зп	0	2	1	0—1	2
15. «Карпати»	**0**	**1**	**2**	**1—5**	**1**
16. «Таврія»	**0**	**1**	**2**	**1—6**	**1**

Уже за традицією «Металіст», користуючись улюбленою динамівською тактикою (гра на контратаках), переміг «Динамо» в його хаті. І цього разу господарі мали неабиякі проблеми в обороні, не виручив, діяв неупевнено Шовковський. Знову була безліч нереалізованих моментів.

У першій половині зустрічі кияни створили з півдесятка гострих ситуацій біля воріт Горяїнова, котрий, слід віддати йому належне, діяв з величезним піднесенням. І лише одного разу, вже програючи — 0:1, синьо-білі домоглися успіху. Ефектним ударом влучив Нінкович. Натомість гості майже не мали моментів. Але скористалися напівмоментом. Валяєв, вигравши боротьбу у Бетао, відгукнувся на флангову передачу і з кількох метрів ударом головою вразив ворота Шовковського.

Другого м'яча «Металіст» також забив скоріш несподівано, ніж заплановано. Після відмінної передачі Рикуна з кута карного майданчика (з-під Несмачного) також ефектно пробив Коельо. Склалося враження, що досвідчений Шовковський момент удару проґавив.

Під завісу зустрічі «Металіст» збивав темп гри. І це йому вдавалося доволі просто, бо динамівці діяли надто сумбурно. Був реальний момент у Гіоане, але той не зміг проштовхнути м'яча у ворота. Забив Бангура, але Шмигельський взяття воріт не зафіксував. На його думку, то було положення «поза грою».

— Либонь, «Динамо» і мало більше слушних моментів, — сказав після зустрічі наставник гостей **Мирон Маркевич**. — Однак це футбол, і виграє той, у кого ліпша реалізація. Зауважу, що мої підопічні відверто провалили кінцівку першого тайму, коли динамівці забили нам. Ми «сіли» дуже глибоко, аж у свій карний майданчик, перестали грати, за що й поплатилися. За другу половину зустрічі щиро дякую своїм футболістам. І до другого гола ми показували непогану гру. Ну а в час, що залишився, відверто грали на втримання рахунку. І домоглися свого...

— Як на мене, ми програли, бо були менш агресивні, ніж «Металіст», прокоментував поєдинок **Юрій Сьомін**. — Напевно, ми гірше виконували наше завдання, тому щастя посміхнулося «Металістові». Але він нас ні в чому не перевершив. Двічі вдарив по воротах і обидва рази результативно. Ми мали більше моментів, але удача відвернулася від нас. Та й майстерності нам, напевно, забракло.

— То чи був офсайд, коли забивав Бангура?

— Як на мене, був чистий гол. М'яч потрапив би у ворота, навіть якби Бангура до нього не торкнувся...

Нарешті, перемогу здобув чемпіон країни. Навіть той факт, що «Шахтар» на 63-й хвилині залишився вдесятьох, не вплинув на запал «гірників», котрі після цього забили ще два м'ячі і йшли у наступ до останньої секунди зустрічі. Але змарнували чимало моментів забити більше.

І насамкінець інформація з Сімферополя. Після поразки «Таврії» вдома від полтавців тренер кримчан Михайло Фоменко заявив представникам ЗМІ, що він написав заяву про відставку.

На знімку: чи не найактивніший гравець «Металіста» Северин Гончаржик (праворуч з м'ячем).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга. Третій тур. «Закарпаття» — «Комунальник». 2:1. «Оболонь» — «Нафтовик». 2:1. «ІгроСервіс» — «Фенікс-Іллічівець». 3:2. «Сталь» — «Севастополь». 1:2. «Олександрія» — «Геліос». 2:1. «Волинь» — «Енергетик». 2:0. «Кримтеплиця» — «Дністер». 4:0. «Десна» — «Княжа». 0:0. «Динамо-2» — «Прикарпаття». 0:3.

«Кримтеплиця», «Севастополь» — по 9 очок, «Олександрія», «Нафтовик», «Оболонь», «Волинь», «ІгроСервіс», «Закарпаття» — по 6, «Прикарпаття», «Фенікс-Іллічівець» — по 4, «Сталь», «Геліос», «Дністер», «Десна» — по 3, «Княжа» — 1, «Динамо-2», «Комунальник», «Енергетик» — по 0.

На олімпійській хвилі. Пекін-2008

Минулої неділі до столиці КНР прибули українські стрибуни у воду та батутисти, серед яких — олімпійський чемпіон Афін Юрій Нікітін. А учора наш пекінський десант збільшився за рахунок представників тенісу, тріатлону, настільного тенісу, греко-римської боротьби, велоспорту (на треку і на шосе), веслування на байдарках і каное, вітрильного спорту, кінного спорту, легкої атлетики, дзюдо, важкої атлетики.

Смакуючи грандіозне протистояння

Футбол. Як ми вже повідомляли, киевское «Динамо» вже незабаром може зустрітися зі своїм найпринциповішим за всю історію клубу суперником — московським «Спартаком» у третьому кваліфікаційному раунді Ліги чемпіонів. Утім, для того, щоб це грандіозне києво-московське протистояння відбулося, динамівцям необхідно не програти завтра на своєму стадіоні ірландській «Дрогеді». Перший матч у Дубліні завершився перемогою киян — 2:1.

Ось якою була реакція наставників найтитулованіших команд колишнього СРСР і незалежних України і Росії.

Юрій Сьомін:

— Як тільки ми здолаємо «Дрогеду», тоді й думатимемо про наступного суперника...

Станіслав Черчесов:

— Звичайно, протистояння «Спартака» і київського «Динамо» — це дербі, яке шанують і в Україні, і в Росії. Тому величезна кількість уболівальників уважно стежитимуть за командами й щиро переживатимуть за них. Особливої вигоди з високого посіву ми не отримали, адже «Динамо» — команда приблизно одного рівня зі «Спартаком». Виходить, що з усіх можливих варіантів нам дістався найскладніший суперник.

До речі, 24 січня нинішнього року ці команди зустрічалися в Тель-Авіві в рамках турніру Першого каналу. І завершився той поєдинок переконливою перемогою киян.

«Динамо» (Київ) — «Спартак» (Москва). 3:0. Голи: Ребров, 41, Корреа, 42, Гусєв, 90+3.

Команди виступали в таких складах: **«Динамо»** — Шовковський, Допілка, Михалик, Несмачний, Гусєв, Гіоане, Корреа, Юссуф, Нінкович (Дедечко, 82), Ребров (Мілевський, 86), Кравець (Шацьких, 46); **«Спартак»** — Плетикоса, Бистров (Майдана, 32), Іванов, Ковач, Моцарт, Павлюченко (Дзюба, 61), Титов (Шоава, 83), Веллітон (Прудніков, 66), Штранцл, Філіпенко, Павленко (Дінєєв, 46).

Минулої суботи «Спартак» провів черговий матч чемпіонату російської Прем'єр-ліги в Томську. І виграв у місцевої «Томі» — 1:0 (Фатхі, 11). Переможці грали в такому складі: Плетикоса, Паршивлюк, Їранек, Штранцл, Фатхі, Бистров (Майдана, 80), Ковач, Моцарт, Шишкін, Павлюченко, Прудніков (Баженов, 67). «Спартак» посідає четверте місце в чемпіонаті. У нього — 27 очок. На одне він відстає від «Амкара» і «Динамо», і на три від лідера — «Рубіна».

Слово про «Динамо»

Тренер «Шахтаря» **Мірча Луческу** висловився про загребське «Динамо». Хорватський клуб переконливо виграв перший матч (на виїзді) у словенської «Домжале» — 3:0. І скоріш за все суперником «гірників» будуть загребці.

— Наскільки мені відомо, нині хорватський футбол дуже високо цінують на європейському рівні. Загребське «Динамо» однозначно найкраща команда своєї країни. Вона регулярно готує класних футболістів, потім продає їх до провідних клубів Європи. Останнім часом, щоб вдало виступити в Лізі чемпіонів, керівники клубу повернули до свого колективу багатьох добрих виконавців, котрі виступали за кордоном. Окрім цього, хорвати придбали групу іноземців: бразильців, аргентинців, камерунця, чилійця. Це команда, до зустрічі з якою готуватися варто дуже серйозно.

...У другому турі чемпіонату Хорватії загребське «Динамо» вдома переграло «Інтер» (Запрешич) — 3:1 (Саммір, 2, Тадич, 63, Томич, 90 — Чаврич, 45) і лідирує в турнірі.

* * *

Суперник дніпропетровського «Дніпра» у першому раунді Кубка УЄФА швейцарська «Беллінцона» вдома зіграла внічию з «Люцерном» — 2:2 (Белотті, 61, Лустрінеллі, 90 — Чіумієто, 4 (п), Равасі, 30). Як бачимо, суперник у дніпрян — вольовий. Програючи 0:2, спромігся врятувати матч.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 2036

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

